

Dempeus!

FERMS • Nova demostració de força de l'independentisme amb centenars de milers de persones a la plaça Espanya de Barcelona

PETICIÓ • L'ANC i Òmnium reclamen unitat d'estratègia als partits per afrontar la sentència i que no hi hagi passos enrere

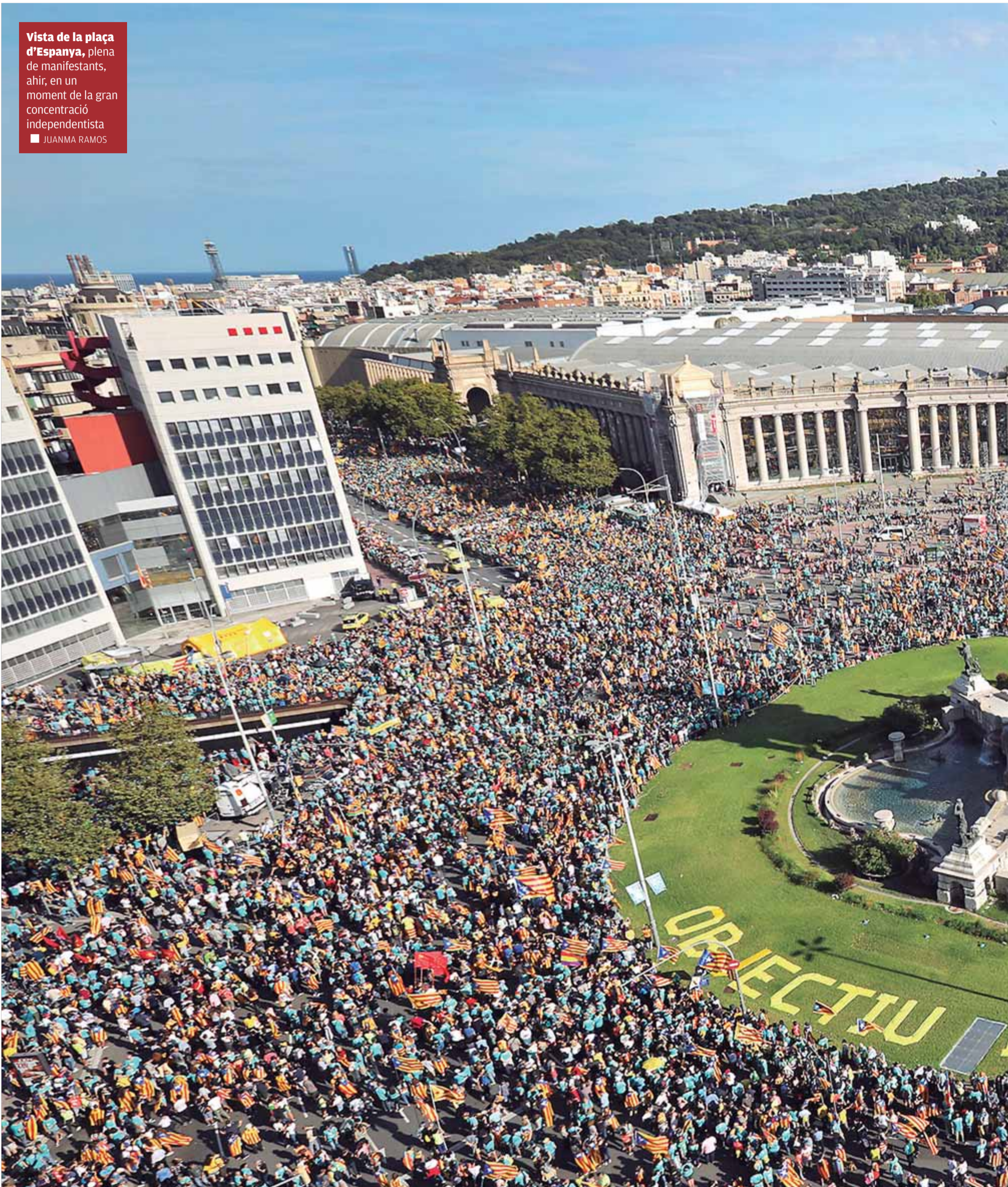
RESPOSTA • Torra i Aragonès defensen que els partits i el govern també tenen com a objectiu la independència

L'avinguda Maria Cristina, durant l'acte final de la gran manifestació d'ahir a la tarda ■ JOSEP LOSADA

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Vista de la plaça d'Espanya, plena de manifestants, ahir, en un moment de la gran concentració independentista
■ JUANMA RAMOS

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

El territori de Pedro Sánchez

Ahir, mentre els ciutadans i ciutadanes tornàvem a sortir al carrer de forma multitudinària, cívica i festiva, el president en funcions del govern espanyol, Pedro Sánchez, va parlar de Catalunya. S'hi va referir de forma breu, tímida, gairebé imperceptible. És evident que té moltes preocupacions, però va arribar a fer la impressió (només la impressió) que Catalunya no era una d'aquestes. I, si m'ho permeten, en va parlar de forma frívola, sense proposar res i exclusivament centrant el seu missatge a renyar la gent que va sortir al carrer. Cap paraula de comprensió, ni tan sols de respecte. Des del faristol del Congrés, el candidat del PSOE va recordar: "És un dia especialment important i assenyalat per a un territori del nostre país, un territori que estimem, que respectem i que reconeixem com és Catalunya." I, tot seguit, va tornar a treure el mantra de la divisió de la societat catalana en versió Diada i va reclamar: "Tant de bo arribi un dia en

Mentre milers de ciutadans tornaven a sortir al carrer, Pedro Sánchez es va referir a un "territori" anomenat Catalunya

què la Diada sigui la festa de tots els catalans i totes les catalanes, i no d'una part dels catalans. I treballem des del govern i també des del grup parlamentari socialista perquè això sigui possible." Em pregunto si hi ha alguna celebració espanyola que aconseguixi treure, any rere any i de forma absolutament cívica i pacífica, milers de persones al carrer i que, per tant, pugui qualificar-se com "la festa de tots els espanyols i de totes les espanyoles". Em pregunto si la Diada que vam viure durant molts anys, amb actes institucionals en què només participaven els líders polítics i desfilades de ciutadans cap a les platges, era realment "la festa de tots els catalans i totes les catalanes". I, em pregunto, finalment, de quina forma treballa el govern de Pedro Sánchez perquè la Diada sigui de tots. De fet, fa temps que em pregunto si el president en funcions té alguna proposta per al nostre país que no sigui enviar la fiscal de l'Estat per clamar contra els suposats privilegis de persones que pateixen una presó provisional ignominiosa.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Estrangers

Parlàvem ahir de l'animadversió que a molts barcelonins els causa el turisme. No sé si els parisencs, els londinencs o els romans tenen la mateixa afectació. De totes maneres, és estrany. Tots som un moment o altre visitants d'un país que no és el nostre, i la pròpia experiència em diu que els turistes fan nosa als turistes, no als propis. Els senyors i senyores que no poden arribar a veure la *Monna Lisa* perquè hi ha milers de caps davant seu que els la tapen són turistes. Ells, i els propietaris dels caps. Hi ha algun ciutadà de París, entre els congregats? Si hi és, es troba en minoria. Els museus els visiten els estrangers. Els indígenes, amb una vegada en tenen prou, i encara, i no acostumen a reincidir. I si ho fan, saben trobar l'hora, el dia o l'època de l'any més accessible. A Mataró tenim la Nau Gaudí, la primera obra de l'arquitecte celeberrim. De tant en tant uns japonesos la venen a retratar. Hi ha algun mataroní que l'hagi fotografiada mai, en Ramon Manent a banda? N'hi ha gaires que l'hagin visitada per dins? Només hi projecten una mirada

“L'experiència em diu que són els turistes els que fan nosa als turistes

distreta i externa els que van a l'estació a agafar el tren. Si els japonesos hi vinguessin en massa –que no ho farien els mateixos japonesos els que tindrien raó de queixar-se dels seus connacionals per no poder-la veure amb tranquil·litat. Visiten els barcelonins la Sagrada Família, la Pedrera o el temple romà? Jo calculo que molt pocs, i no per culpa del tap de gent sinó per la indiferència davant del que és propi. El que es té a prop no és visitable. Si són tan pocs, de què es queixen els barcelonins en general? Barcelona té les voreres amples, sobretot a l'Eixample. El passeig de Gràcia, molt

amples. No veig que els barcelonins hagin de baixar a la calçada per deixar passar les comitives visitants. El barri Gòtic és més estret. Les processons són consubstancials d'aquell lloc des que les presidia el bisbe. Ara les encapçala una guia amb un número a la mà. Pacència, ja arribarem a la catedral o a la plaça de Sant Jaume. Parlo del turisme educat i curiós, no del sorollós, evidentment. El primer és majoria. L'altre, un problema d'ordre públic comú a qualsevol ciutat atractiva.

La primera vegada que vaig ser a Londres vaig quedar aclaparat de la gent de totes les nacions que passaven pel carrer. Alguns eren britànics d'ultramar. La majoria, turistes. Em preguntava: qui és, entre tots, el londinenc "normal", el que dina amb la família, celebra Nadal, va a la feina, el meu equivalent al meu país? Jo era un turista importunat pel turisme. Em situo al passeig de Gràcia. Sé distingir perfectament quins són els "meus" i quins els "altres". Els turistes ens diuen que la Pedrera és important i no eviten que ens reconeguem, sinó que encara ho faciliten.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ifrbxt>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Amb polítics o sense?

L' independentisme va tornar a demostrar ahir que, tot i la repressió, la desunió i, fins i tot, el mal temps de part de la jornada, manté una musculatura que era del tot impensable ara fa només 10 anys. Nova jornada de reivindicació multitudinària en què, però, la desunió independentista també ha estat visible en els diferents actes organitzats pels diferents agents socials, tot i l'esforç de darrera hora per donar imatge d'unitat. A més, aquest any els organitzadors de les grans manifestacions independentistes dels darrers anys, l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), havien decidit que els polítics no tindrien un lloc destacat i que l'anomenada fila zero seria per als familiars dels presos polítics i exiliats i per a representants dels centenars de represaliats. L'ANC, amb una decisió controvertida però legítima com a entitat privada que és, no feia més que donar

“Aquest any han estat en una segona fila. Però, pot aquest moviment prescindir-ne?”

visibilitat a un debat que existeix a la societat en els darrers mesos.

Una part del moviment independentista se sent enganyada per una classe política que no hauria fet tots els possibles per dur el país a les portes de la independència com havia promès, ni l'hauria fet efectiva tot i el resultat de l'1-O. La veritat és que els polítics van fer el que van poder, com demostra el fet que l'1-O el va muntar

la gent. Sí, molts dels que hi van treballar tenien càrrecs en algun partit, la majoria de segon nivell, d'aquells que treballen molt i no cobren, però no van seguir pas ordres orgàniques de partit. Els presos polítics no son més que caps de turc en aquesta operació estatal, i real, de venjança per l'èxit de l'1-O i d'advertiment a aventures posteriors. Per tant, en aquest escenari presentència, una sentència que pot arribar a afirmar que manifestar-se, o muntar un referèndum, és motiu de rebel·lió si es va contra el poder establert, es podria prescindir dels polítics? Potser sí, i això evitaria les temptacions partidistes, però, i com s'articula tot aquest moviment? Com s'hi dona una sortida política, a un conflicte polític sense polítics? Per molt que es digui que ens mobilitzem per la independència –tant de bo!–, ho fem per forçar un referèndum i algú l'haurà de negociar. Caldrà veure qui, però.

De reüll

Rosa M. Bravo

Més diners a l'educació

Des del 2010 s'han incrementat el producte interior brut i el nombre d'alumnes a Catalunya. En canvi, ha baixat el pressupost destinat a educació. Tant que, segons els càlculs de la Federació d'Educació de CCOO, s'han deixat d'invertir 8.527 milions d'euros en aquests nou anys. El 2010 el Departament d'Educació va tenir un pressupost de 5.317 milions d'euros, el que suposava el 2,53% del PIB. El 2017, els 4.821 milions pressupostats suposaven l'1,95% del PIB. Ben lluny del 6% que, segons la llei d'educació de Catalunya (LEC), s'hi hauria

El pressupost en Educació està ben lluny del 6% del PIB que marca la LEC

d'invertir. Les xifres tenen una traducció que docents i alumnes pateixen cada dia. Resten encara un miler de barracons arreu del país. Els 300 centres d'alta complexitat tenen instal·lacions precàries. La manca de professorat oscil·la entre els 3.000 i els 7.200, segons els sindicats, per tornar al nivell del

2010. El finançament a les universitats està molt per sota del necessari, fet que motiva que no es renovi el professorat ni es millorin les condicions laborals dels doctorands. Un llarg etcètera que, segons alerten els sindicats i el Departament d'Educació, no es podrà començar a solucionar fins que no hi hagi un nou pressupost, ja que els comptes no s'han mogut des del 2017 malgrat l'increment d'estudiants i del PIB. Cal, doncs, que es desencalli el pressupost del 2020. Però això per si sol no és garantia de res si no inclou un fort increment en els comptes d'Educació.

Les cares de la notícia

Poble català

Dempeus i amb el cap ben alt

Un any més, ahir centenars de milers de catalans van protagonitzar una nova mobilització independentista, tornant a demostrar que són la punta de llança en què es recolza el procés d'autodeterminació. De nou va ser una Diada massiva, cívica, pacífica, festiva, que va enviar al món el missatge que els catalans es mantenen dempeus i amb el cap ben alt, que no es renuncia al dret a l'autodeterminació i que s'exigeix l'alliberament immediat dels presos polítics i el retorn de tots els exiliats a casa seva. ■ FOTOGRAFIA: JUANMA RAMOS

EDITORIAL

Nova gran mobilització sobiranista

Milers de persones van tornar a respondre ahir a la crida de l'ANC i es van manifestar a Barcelona per la independència i per la llibertat dels presos polítics, la fi de la repressió policial i judicial i el retorn dels exiliats. Es tracta d'una altra gran demostració multitudinària i de força de l'independentisme i dels favorables al dret a decidir. Pocs llocs del món poden presumir d'haver tret al carrer des de fa nou anys milers de persones no un sinó, fins i tot, més d'un cop l'any. També, com és habitual, de manera pacífica. La manca d'unitat estratègica i les desavinences que han fet evidents els últims mesos els diferents partits sobiranistes sobre el camí a seguir a partir d'ara no han desanimat, doncs, l'independentisme, que va tornar a demostrar que no defalleix, malgrat els pals a les rodes dels propis i la dura repressió engegada per l'Estat espanyol. Fa temps que l'independentisme es mobilitza de manera multitudinària –des de la gran manifestació del juliol del 2010 arran de la sentència contra l'Estatut–, i res fa pensar que la seva capacitat de convocatòria minvi, sobretot perquè des de l'altra banda no hi ha cap altra resposta que la repressió i la negativa a una sortida.

La manifestació d'ahir a la tarda va estar presidida majoritàriament per crides a la independència i al dret a decidir, però també, evidentment, per la imminent sentència del Tribunal Suprem en el judici pel referèndum de l'1-O. Una sentència que marcarà els pròxims mesos de l'activitat política a Catalunya i a l'Estat. La resposta a la repressió segur que serà contundent per part de la societat catalana, que ahir va demostrar de nou que aposta per posar davant del mirall un Estat espanyol incapaç d'afrontar política-ment la qüestió catalana.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Determinació**
Vora un milió de persones surten al carrer per setena Diada consecutiva i demostren que la voluntat per assolir la República és inexpugnable.

10 anys **Ridícul d'ICV**
La Diada d'enguany, desvirtuada per un boicot instat des d'ICV contra la cantant israeliana Noa, convidada pel govern.

20 anys **Venda d'armes**
El president dels EUA, Bill Clinton, talla la venda d'armes a Indonèsia i obre pas a la força de pau. L'ONU prepara una resolució sobre Timor Est.

Full de ruta

Ferran Espada

La Diada, motor polític

La Diada ha passat per moltes fases des que se'n va celebrar la primera, que podem datar en la missa oficiada el 1886 a Santa Maria del Mar, impulsada per un sector del Centre Català, en record dels barcelonins morts en el setge de 1714. Llavors no tenia el caràcter reivindicatiu posterior sinó més aviat recordatori. Evidentment també va passar per fases de prohibició, especialment durant la dictadura. I el 1976 va ser una icònica jornada de lluita democràtica i antifranquista amb la històrica manifestació de Sant Boi. Després van arribar les dècades dels vuitanta i dels noranta, en què la reivindicació de la minoria independentista s'entremesclava amb un to institucional commemoratiu i la simple festivitat. És el 2012 quan es produeix un canvi de paradigma de la Diada: es va convertir en un motor de la política catalana amb la marxa de centenars de milers de persones convocada per l'ANC, que s'acabava de constituir. Aquell mateix any, la Diada va provocar l'avançament electoral per part del president Mas. En edicions posteriors també hem vist la seva influència com a preàmbul de la consulta del 9-N el 2014 i l'impuls determinant en els fets històrics de l'octubre del 2017. I, malgrat les discussions prèvies, la demostració de força que va tornar a protagonitzar l'independentisme ahir indica que l'Onze és una jornada que encara cal tenir molt en compte. I ja veurem com se succeeixen els esdeveniments polítics en les pròximes setmanes. Resulta evident que la Diada no té la capacitat de forçar l'Estat espanyol a negociar una sortida dialogada i democràtica al conflicte. Però ahir –en contra de les veus que auguren cada any la desinflada definitiva– l'Onze va tornar a posar de manifest la tossuda realitat d'una ciutadania disposada a reivindicar els seus drets individuals i col·lectius. Fins i tot en un escenari de repressió i –cal reconèixer-ho– de desorientació estratègica de l'independentisme. L'Estat pot suportar moltes Diades multitudinàries. Però això no vol dir que no tingui efectes polítics d'envergadura. Per això la persistència demostrada ahir és fonamental. Perquè la constància del suport popular massiu a l'exigència del dret a l'autodeterminació és l'únic que pot forçar l'Estat a habilitar vies de trànsit democràtic per a les aspiracions polítiques d'aquesta majoria social existent a Catalunya que vol decidir el seu futur.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola (Girona) @xserra

Som el que sentim?

M'envien en un tuit això: "No callis, no et reprimeixis: plora, riu, estima, enrabia't, tremola. Totes les teves emocions són teves i volen el millor per a tu." Sona bé, oi? Però, és veritat?

L'única esperança per al futur és una educació adequada. Les famílies ho saben: les escoles han d'ensenyar de manera global, integradora, flexible, competencial. I, per descomptat, proporcionar una correcta educació emocional.

LA IMPRESCINDIBLE VIQUIPÈDIA distingeix entre (a) la intel·ligència emocional, constructe hipotètic de la psicologia, que permet identificar les pròpies emocions i les dels altres, comprendre'n la complexitat i regular-les de manera apropiada; (b) les competències emocionals, aplicacions pràctiques d'aquest anterior coneixement; i (c) l'educació emocional, un procés formatiu des de la infància i durant tota la vida. Hi intervenen força elements: la neurociència, les tradicionals competències socials, l'autoestima, les recerques sobre el benestar o la psicologia positiva.

Per Gottman, "la consciència emocional i la capacitat per gestionar els sentiments determina l'èxit i la felicitat en tots els àmbits de la vida, incloses les relacions familiars", molt més que el ser llestos. Res a afegir-hi. D'altra banda, en un món dominat pels sentiments –des de la política fins als detalls més quotidians–, hi ha qui està convençut que podem ensenyar a gestionar la por, l'odi o l'ansietat, i a desenvolupar qualitats positives com l'empatia i la compassió. Ara bé, com es fa?

L'educació emocional requereix docents a l'altura i no es redueix mai a aquell "anar passant cursos": és una feina d'artesà joier, en cooperació amb el subjecte que és educat. I aquesta tasca té molts vincles amb la família: "Quan volem canviar alguna cosa en el nen, cal veure si no podríem canviar-la primer en nosaltres mateixos" (Jung). Mesurem la salut en la gestió emocional a casa: l'optimisme, el penediment o la vàlua que es dona a l'esforç.

ELS SENTIMENTS NO PODEN GOVERNAR tota la vida, perquè són forces externes,

coses que "ens passen" i no saben dirigir-se a port segur. Per alguns filòsofs, "sentim el que som" (aristotèlics), per altres "som el que fem" (existencialistes) o "el que pensem" (racionalistes), o bé "som el que sentim" (emotivistes), i n'hi ha més. Una combinació és segura: "Fem el que sentim", ja que el sentiment –ni la raó ni la pura voluntat– és motor de l'acció.

'PHILOSOPHIE MAGAZINE' dedica el monogràfic actual a la qüestió: "¿Què fer amb les nostres emocions?" Sis pensadors indiquen quina els afecta més. Les respostes: l'excitació, la letargia, la sorpresa, la satisfacció o la indignació. Sorprenent. Justament avui comença el curs acadèmic 2019/20: l'educació emocional travessa força assignatures (música, filosofia, expressió artística, literatura i d'altres). S'entreveu un futur de tecnocràcia i populisme inhumans: no ens podem limitar a una "docència mecànica i formal", cal recuperar les emocions per fer-les, amb seny, receptores i motor de la vida digna.

No sé si es poden "ensenyar", però sí compartir, viure i consolidar per al bé.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'independentisme necessita noves eines per assolir l'objectiu

■ Per ampliar substancialment la base, el moviment independentista hauria d'afegir aquests tres objectius: 1/ Fer una campanya global per donar a conèixer als catalans com serà la república catalana. De quins recursos disposarem i a què els dedicarem, i quins seran els drets i llibertats de què gaudirem. 2/ Donar suport al naixement d'un partit independentista format i dirigit a catalans que se senten espanyols, i que s'hi volen poder seguir sentint en una Catalunya independent, però que veuen que Espanya mai serà el país just i solidari que desitgen. Un "Súmate" que lideri el Procés juntament amb ERC, JxCat i la CUP. 3/ Proposar a l'Estat espanyol una alternativa a la independència, que inclogui un

pacte fiscal i una autonomia plena i blindada en els tres poders (una independència de facto).

DAVID ALENYÀ VILARÓ
Palafròls (Maresme)

Educació estafa els pares

■ El Departament d'Educació està imposant la disminució de coneixements en pro de potenciar més les habilitats dels estudiants. Això passa especialment a secundària sense que els pares es queixin amb escreix. Si fem disminuir els coneixements en els nostres centres ens aboquem a una societat de baixa formació, dificultats laborals i ínfim criteri. I convindrem que tots els pares volen el millor per als seus fills. Doncs la política educativa del conseller Bargalló ha imposat que els docents eduquin més les habilitats que no pas ensenyar coneixements. Bargalló ha dit que els professors ense-

nyen massa a les seves aules i que el que cal és potenciar més les habilitats de cada individu. Aquesta baixada en els coneixements dinamita la formació dels futurs ciutadans, la possibilitat que puguin assolir bons llocs laborals i la capacitat d'esdevenir crítics amb la política vigent. Resulta obvi que els pares no dominen totes les especialitats i que això ho han d'ensenyar doctes professors. Sovint algunes vagues d'ensenyament denuncien la baixa de coneixements als nostres centres públics. En aquest sentit també haurien de ser vagues de pares queixant-se d'aquesta política educativa i no pas estar-hi en contra. En tot cas, i d'aquí a quinze anys, no ens queixem si els nostres fills tenen feines brossa, amb sou baix i cultura ínfima. Sempre hi haurà famílies que hauran pogut pagar-se bons i exigents centres privats –molts polítics ho fan–, però la pública hauria d'igualar les oportunitats de tots els estu-

dants. Educar bons hàbits, molts ho fan, però ensenyar coneixements ho ha de fer també l'escola pública.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Barcelona no pot ser Xauxa

■ Llegeixo als diaris que el promotor del Looper, el nou vehicle d'ús compartit que circula per Barcelona, diu: "Som una empresa amb una voluntat de servei social, assistim gent que no pot sortir al carrer." Estaria bé que fos així, però la seva pròpia web promocional ho desmenteix amb imatges d'usuaris que no són iaies minusvàlides. La realitat és que és un artefacte –un altre més– per circular per les voreres de la ciutat. I a sobre, pel que diuen els mateixos diaris, operant sense autorització de l'Ajuntament. Això és Xauxa!

MIQUEL PUCURULL FONTOVA
Barcelona

La frase del dia

“Avui Sánchez s’ha referit a Catalunya com a territori, ni país ni nació. Això serem si continuem a Espanya”

Elisenda Paluzié, PRESIDENTA DE L’ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA (ANC)

Tribuna

Àngel Castiñeira / Josep M. Lozano. Professors d’Esade (URL)

Aprenentatges

Moltes empreses estan incorporant la referència als ODS (objectius de desenvolupament sostenible) en la seva autopresentació corporativa. Però, com va passar amb la RSE, la majoria tenen –inevitablement– una trajectòria incipient en aquest àmbit. I molts crítics desconfien de la seva credibilitat, assenyalant distàncies entre el discurs i la realitat. Però cada vegada estem més convençuts que el risc més gran no és confondre el discurs amb la realitat. Aquesta és, certament, una qüestió de gran magnitud, que ocupa amb raó gran part dels debats, perquè se situa en el terreny de la credibilitat: fins a quin punt el que diuen les empreses sobre els ODS es correspon amb la realitat? En termes tradicionals, es tractaria de la correspondència entre paraules i fets. I en aquest cas, els debats se centren en com desenvolupar i verificar aquesta correspondència.

PERÒ HI HA UNA ALTRA QÜESTIÓ, implícita en l’anterior. Aquesta no es refereix a la confusió entre discurs i realitat, sinó a la confusió entre discurs i assimilació o interiorització. És a dir: com que les empreses estan començant a generar i formalitzar un cert discurs sobre els ODS, reaccionem davant d’ell com si fos ja un discurs plenament assimilat, que ja forma part de la cultura empresarial i que n’és l’expressió. I plantejem exigències, demandes i expectatives com si això ja fos així, com si el discurs a sobre tingués una correspondència amb la seva assimilació organitzativa. I el mateix es pot dir dels sindicats, les ONG, les administracions públiques, les fundacions especialitzades, les escoles de negocis, etc.: no estem parlant d’un problema que sigui només de les empreses, encara que tots actuem com si només els afectés a elles. El que es diu sobre els ODS –tingui el contingut que tingui– és discurs orga-

nitzatiu, fins i tot indicadors de pràctiques organitzatives, però encara no és cultura organitzativa. Ni propòsit organitzatiu. De la mateixa manera que difícilment hi haurà empreses sostenibles si la sostenibilitat no forma part del que s’entén per èxit empresarial, això val també per als ODS. Pràctica i cultura organitzativa estan entreligades, però els debats sobre els ODS han atès molt més a la primera que a la segona. Des del nostre punt de vista, si més no, per dues raons: en primer lloc, la pràctica és més objectivable, comunicable i, si fa falta, vendible, que la cultura; i, en segon lloc, parlar de cultura (de la seva disseminació, assimilació i interiorització per part de tota l’organització) obliga a córrer el risc de mostrar les entranyes de l’organització i, ara com ara, ningú està disposat a fer-ho en públic (i en part amb raó, perquè ningú, en el nostre context, no està disposat a córrer determinats riscos sense xarxa, perquè és més probable que a curt termini rebri més penalitzacions que reconeixements). I, siguem sincers, el repte de l’assimilació no és un problema específic dels ODS: quantes empreses, per exemple, tenen l’orientació al client entre els seus valors proclamats com a referència, i després passa el que passa? Perquè convertir els valors en cultura (amb ODS o sense) és sempre un dels grans reptes –simultàniament– de lideratge i de gestió. En les empreses, i en totes les organitzacions, especialment d’aquelles que parlen de si mateixes en termes de valors. Tornem als ODS, doncs: si sumem la pregunta per la relació entre discurs i realització, per una banda, i entre discurs i assimilació, per l’altra, la sensació subjectiva moltes vegades no pot ser cap altra que hi ha massa dissonàncies entre discurs, realització i assimilació.

I AIXÒ ENS PORTA A UNA CONSIDERACIÓ final. On es concentren totes aquestes

tensions, de vegades amb un alt grau d’intensitat? Doncs en els departaments que n’haurien de tenir cura (i en els seus responsables). Són els que donen la cara –internament i externament– però no en són els responsables directes.

HAN DE MANEGAR SIMULTÀNIAMENT el repte de l’assimilació (de portes endins) i el repte de la realització (de portes enfora), sense ser els responsables directes de gestionar-les. Dos reptes pels quals són exigits al màxim nivell i de manera simultània (internament i externament), però la resolució dels quals no està totalment a les seves mans.

TANT L’ASSIMILACIÓ com la realització tenen el seu propi ritme i els seus propis processos. Fins ara, com que en molts casos hom partia gairebé de zero i es tractava de fer, fer i fer, el repte de la realització ha generat resultats significatius, que s’han concretat sovint en informes i recopilació de dades. Però estem entrant en una etapa en què ja no serà possible avançar tan ràpid en la realització, llevat que també es produeixin avenços en resposta al repte de l’assimilació. I aquí l’error que es pot cometre és concentrar totes les demandes i exigències –internament i externament– en els departaments que donen la cara pels ODS, i el que aconseguirem és convertir-los en la baula feble de la cadena, per saturació o per excés de pressió.

PERQUÈ AQUESTS DEPARTAMENTS puguin donar suport a tota l’organització en aquest procés de transformació cal que siguin reconeguts com a interlocutors vàlids i legítims per part de tota l’organització. I això només es pot assolir si formen part d’un propòsit transversal a tots els departaments de la mateixa organització.

De set en set

Sara Muñoz

Nou curs, vells reptes

Avui arrenca el curs escolar 2019/20 i ho fa arrossegant algunes dades que revelen, un any més, que la inversió

pública en el sector educatiu és insuficient per suplir mancances que ja són històriques. Al país hi ha uns 25.000 infants que comencen el curs en barracons i un 30% de la plantilla de mestres està formada per interins, una situació de precarietat laboral que juga en contra de l’excel·lència del sistema. Qualsevol mestre de qualsevol racó del país pot explicar, a més a més, les dificultats que afronta en el seu dia a dia per atendre unes aules cada cop més

Uns 25.000 infants enceten el curs en barracons i un 30% dels mestres són interins

diverses i on els recursos extraordinaris brillen més aviat per la seva absència. Es un bon moment per recordar que mentre que els països europeus inverteixen de mitjana un 5,5% del PIB en educació, a Catalunya aquesta xifra tan sols arriba al 2,4%. Amb aquest panorama i des de l’obvietat que l’educació ha de ser el pilar de qualsevol país, cal multiplicar els esforços per aïllar l’educació de qualsevol batalla partidista, per entendre que mai s’inverteixen prou diners en la formació de l’alumnat i per dotar el país d’un sistema que prepari la canalla i el jovent per als reptes que els presentarà un futur en què, segons diversos estudis, la meitat de les professions no seran les actuals i moltes ni tan sols existeixen encara. De pactes de país se n’han vist un grapat, però sovint cauen en sac foradat. Cal fixar una ruta col·lectiva en matèria d’educació i dotar-la de diners abans no sigui massa tard.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Com van viure la Diada els presos i els exiliats

A les presons va ser un dia festiu normal i de suport a l'11-S via xarxes socials des de l'exili

Crida i consens per l'absolució dels presos

Clam unànime per la llibertat dels presos amb suport de partits i entitats a Òmnium

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Diada de cruïlla per

DISJUNTIVA • La multitudinària manifestació referma l'independentisme, que surt, però, de la festa nacional dividit entre els partidaris d'un nou pas unilateral i els proclius a respondre a una condemna aglutinant també els no secessionistes

Xavier Miró
BARCELONA

Amb l'horitzó imminent d'una sentència del Tribunal Suprem que es preveu condemnatòria per als dirigents catalans empresonats, l'independentisme va tornar a mostrar la seva presència potent i ininterrompuda des de fa set anys en la Diada d'ahir i en la manifestació –“la més difícil”, va dir la presidenta de l'ANC, pel desànim i la divisió dels partits–. Però aquest cop es van evidenciar com mai les divergències estratègiques que han portat a la manca d'unitat d'aquests partits i les entitats sobiranistes.

Després que en el discurs institucional de la vigília, el president Torra va fer una crida a tornar a fer un pas endavant per exercir l'autodeterminació, un pas que s'interpreta com unilateral tot i no concretar quin, i que l'ANC i la CUP repeteixen que no hi haurà independència sense desobediència civil i institucional, per la seva banda Òmnium, ERC, Catalunya en Comú o els sindicats UGT i CCOO van centrar ahir les seves posicions en la defensa de la llibertat dels presos com el comú denominador que comparteix la gran majoria de la societat catalana, també bona part dels no independentistes.

Visions divergents

La mobilització d'aquesta Diada ha mostrat que avui encara no es coneix una estratègia compartida perquè cada cop hi ha expressions més plurals de

Delegació internacional de suport

El president Quim Torra va rebre al migdia, al Palau de la Generalitat, la delegació d'una cinquantena de personalitats internacionals dels Foreign Friends of Catalonia entre els que s'hi comptava el periodista turc Can Dündar, exiliat a Alemanya i sobre qui plana una ordre de detenció internacional del govern d'Erdogan. Dündar justificava en declaracions a ACN per què participava en la Diada: “Nosaltres tenim presos polítics i Espanya també. No veig cap diferència entre empresonar algú a Espanya pel fet de defensar el seu dret a demanar un referèndum i fer el mateix amb un líder kurd.” La vicepresidenta dels Foreign Friends, Rosella Selmini, qualificava la Diada com “la mobilització democràtica més gran d'Europa”.

quina ha de ser l'actitud i l'actuació de futur. Per primer any, a la gran convocatòria de l'ANC i la manifestació del vespre de l'Esquerra Independentista s'hi va afegir, enguany, una protesta sota la crida Encerclem el Parlament que exigia al govern de JxCat i ERC que faci efectiva la independència –al matí un centenar de persones no van poder apropar-se a la cambra pel gran cordó policial dels Mossos d'Esquadra que ho impedia, però a la tarda hi va haver moments de tensió amb els agents quan algun miler de manifestants van

intentar trencar el cordó de tanques protectores.

Probablement per aquesta divergència de punts de vista i la indefinició d'un full de ruta comú, després de l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova, la portaveu del govern, Meritxell Budó, va limitar la seva declaració als mitjans a una presa de posició vaga que poguessin compartir tant els socis de JxCat i ERC com la resta de formacions sobiranistes: “Aquesta Diada es tracta de reclamar el dret a la democràcia i la llibertat.”

Tots menys Cs i el PP

El govern va encetar, a les nou d'un matí plujós a Barcelona, les ofrenes al monument de Casanova, que també van fer tot seguit les comitatives del Parlament, l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona. La tradicional ofrena floral també la van fer al llarg del matí la gran majoria de partits excepte Ciutadans i el PP, que fa anys que no hi participen amb l'objectiu de reforçar el seu discurs segons el qual la Diada només és la festa dels independentistes. El president del Parlament, Roger Torrent, va posar l'èmfasi en el nou cicle que, segons ell, s'obrirà amb la sentència del Suprem i que obligarà a una resposta que aglutini una gran majoria de la societat catalana que està en contra de la repressió i comparteix els valors republicans, una crida a la unitat del sobiranisme que també comparteix Catalunya en Comú si la prioritat és oposar-se a

Un tram de la manifestació ■ JOSEP LOSADA

la presó dels líders catalans. Així, la portaveu dels comuns al Parlament, Jessica Albiach, en referència al PSC i al discurs de l'ex-president Montilla de la vigília, els va advertir que la unitat civil de Catalunya no serà possible “sense la llibertat dels presos polítics”. Però Albiach també va tenir paraules crítiques cap al president Torra, de qui va dir que desconeixia encara quina resposta unitària proposava a una sentència que condemni els dirigents empresonats.

Independentistes, Catalunya en Comú Podem i els sindicats UGT i CCOO

compartien a Arc de Triomf l'acte més unitari de la jornada, organitzat per Òmnium per a l'absolució dels presos i al qual van assistir el president

L'ANC i Òmnium tornen a fer una crida a la unitat estratègica

Torra i el vicepresident Aragonès, a més de representants de tots els partits sobiranistes. Si fa uns dies el president empresonat d'Òmnium, Jordi Cuixart, havia advertit que no hi

haurà solució política sense comptar amb el PSC, ahir en un missatge llegit en l'acte, insistia que “la defensa permanent del diàleg és l'única via per a la resolució del conflicte”, un diàleg que reitera que s'haurà de fer també “amb els qui voldrien veure's molts anys a la presó”. El líder del PSC, Miquel Iceta, va demanar en la seva ofrena al monument de Casanova que la sentència del Suprem no impedeixi “retornar a la política com més aviat millor”, deixar enrere el procés independentista i buscar “un punt de trobada” compartit per

L'APUNT

Menys somriures, més propostes

Carles Sabaté

Divisió, desànim i por havien precedit la Diada més difícil. Som dempeus, i amb uns partits avergonyits per no haver aconseguit la unitat que li reclama el carrer. Amb una sentència al tombar que aglutinarà bona part de la societat catalana, com va demostrar-se ahir en l'acte de suport als presos, però sense somriure. Les cares d'eufòria dels manifestants en altres diades s'han anat

substituint per indignació, amb l'Estat i els partits catalans. L'esquerra de l'Estat confia que l'independentisme camini cap a una lenta agonia, mentre que la dreta viu millor amb repressió. Vista l'absència de proposta estatal i la persistència de la gent al carrer, que les propostes de sortida de l'atzucac siguin polítiques i sorgeixin de Catalunya. Unitàries ja es veurà.

la sentència

la majoria. En una de les primeres però repetides crides a la unitat d'acció al llarg del dia, el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, va advertir a tots els partits i entitats sobiranistes: "Ens necessitem tots més que mai perquè la resposta a la sentència ha de ser col·lectiva, amb tota determinació i valentia política. No hi ha solucions màgiques però hem d'estar a l'altura del moment històric."

La crida a la unitat estratègica dels partits i les entitats civils per fer els futurs passos institucionals i de mobilització va

ser la crida més repetida en els parlaments de l'acte central de la Diada, la manifestació que un cop més, amb centenars de milers de persones –600.000, segons la Guàrdia Urbana–, va omplir plaça d'Espanya, la Gran Via des del passeig de Gràcia fins a aquella plaça neuràlgica, així com l'avinguda Maria Cristina i els carrers adjacents de Creu Coberta i Tarragona a la rodalia de la plaça.

Per la unitat d'acció

Tots els parlaments de gent de teatre, cinema, música o cuina que van

precedir els discursos finals de les entitats van exigir consens sobre la resposta a donar a la sentència del Suprem, però també sobre els passos de futur per continuar el camí cap a la independència.

A diferència d'altres anys en què es van posar dates a l'assoliment de la independència, enguany l'organització de l'ANC ha posat l'èmfasi en les accions de desobediència civil, protesta no-violenta però també de consum estratègic i autoorganització civil per guanyar la direcció de sindicats o col·legis professionals com a

pas indispensable per aconseguir l'objectiu. Uns instruments qualificats d'"eines de país" per l'ANC, que al matí ja n'havia organitzat una mostra al Pla de Palau aprofitant la presidència de la Cambra de Comerç de Barcelona que l'entitat va assolir. "No posem terminis", afirmava la presidenta de l'ANC, i serà un "camí llarg i dur", reblava Mauri.

El president de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), Josep Maria Cervera, va exigir a Europa que reconegui que a l'Estat hi ha presos polítics i que té dos mi-

lions de catalans sense representació al Parlament europeu pel buit dels escons de Puigdemont, Comín i Junqueras.

Mauri es va dirigir al govern espanyol advertint-lo que té dos mesos per complir la petició del grup de treball de Nacions Unides d'alliberar els presos, i va reivindicar la desobediència civil com un dret que la ciutadania haurà de tornar a exercir "si ens condemnen".

La crítica dura als dirigents independentistes la feia la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, que els va exigir "la unitat

Les frases

“En aquesta Diada es tracta de reclamar el dret a la democràcia i la llibertat”

Meritxell Budó

PORTAVEU DEL GOVERN CATALÀ

“És l'inici d'un nou cicle de grans majories que no volen repressió i sí una solució democràtica”

Roger Torrent

PRESIDENT DEL PARLAMENT

“Als dirigents us demanem que no desarmeu l'única via –la unilateral– que ens ha portat fins aquí”

Elisenda Paluzie

PRESIDENTA DE L'ANC

“Ens necessitem tots perquè la resposta a la sentència ha de ser amb determinació i valentia política”

Marcel Mauri

VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

“La unitat civil a Catalunya no serà possible sense la llibertat dels presos polítics”

Jessica Albiach

PRESIDENTA DEL GRUP DE CAT-COMÚ

“Caldrà una resposta a la sentència que sumi milers i milers d'organitzacions i persones”

Camil Ros

SECR. GRAL. D'UGT DE CATALUNYA

que prioritza l'objectiu de país, no del partit”, però, a més, no va dubtar a acusar-los de desanimar i desmobilitzar la gent: “Se'ns diu que fer efectiu el mandat de l'1-O és molt difícil, que no tenim la correlació de forces, l'única via que va permetre arribar on vam arribar, la unilateral, es desarma dia a dia.”

A la nit, al passeig Lluís Companys, tenia lloc de nou el Concert per la Llibertat que organitza Òmnium, i a la plaça de Sant Jaume es feia l'acte institucional d'homenatge als presos polítics i exiliats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC demana als partits unitat i cap més pas enrere

■ Paluzie retreu als dirigents polítics que es barallin pel repartiment d'engrunes i els acusa de "desarmar" la via unilateral ■ Òmnium avisa Sánchez que té dos mesos per complir amb l'ONU

Emili Bella
BARCELONA

La d'ahir va ser la diada nacional "més difícil", en paraules de la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, perquè, a més de tenir presos polítics i exiliats –per segon any consecutiu–, els partits han fet "algunes passes enrere" quan han discutit en públic "el repartiment d'engrunes", han "deslegitimat" el referèndum de l'1-O i van "desarmar" la via unilateral, que, al seu parer, és la que ha donat fruits. El discurs combatiu de la dirigent de l'entitat organitzadora de la Diada va servir per demanar a les formacions polítiques unitat i que prioritzin el conjunt del moviment als interessos partidistes. Paluzie va fer seves unes paraules de l'empresonat Jordi Sánchez per instar-les a rebutjar "el xantatge" de l'Estat espanyol a través dels presos.

"Als nostres dirigents us demanem que no ens desarmeu. Som molt conscients de la dificultat del repte i els sacrificis que molts heu fet i esteu fent, i que molts altres hauran de fer. Nosaltres ja no posem terminis, hem après dels errors, som conscients que cal enfortir-nos, ho estem fent", va assegurar Paluzie al terme de la protesta. Tanmateix, va advertir: "Com més temps passi, més es dilueix la possibilitat de preparar el proper embat."

La successora de Sánchez al capdavant de l'entitat va celebrar haver vençut el desànim i la divisió prèvia a la Diada i haver demostrat a l'Estat espanyol –"i als seus còmplices aquí"– que el moviment continua dempeus per rebre "el cop de la sentència", de manera que fins i tot el podrà tornar. "No només amb manifestacions farem la independència, però hi arribarem també gràcies a les manifestacions", va observar.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, durant la manifestació de l'Onze de Setembre ■ ACN

La presidenta va proposar algunes eines per enfrontar-se al "gegant amb peus de fang" que és l'Estat i afeblir-lo "des de la no violència, que no és passivitat sinó acció". En aquest sentit, va convidar els catalans a afiliar-se a sindicats compromesos amb la República, els va empènyer a guanyar "espais de poder al pont aeri" com en el cas de la victòria independentista a la Cam-

bra de Comerç, va instar-los a crear alternatives de consum que facin Catalunya menys dependent dels oligopolis lligats al poder polític de l'Estat, a fer sobirania fiscal i a desobeir les resolucions i lleis que considerin injustes.

"Acabem junts el que vam començar junts. No farem marxa enrere", va sentenciar Paluzie, que va advertir que els motius per voler la independència

continuen intactes. En aquest punt, Paluzie va criticar que el president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, es referís ahir mateix a Catalunya com a "territori": "Ni nació, ni país, ni poble! Aquest és el reconeixement nacional que tindrem si continuem a l'Estat espanyol."

Al seu costat, el vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, va avi-

sar el líder del PSOE que té dos mesos per complir amb la resolució de les Nacions Unides del mes de maig passat que l'instava a alliberar immediatament els presos polítics "o incomplirà la legalitat internacional" i va censurar que Sánchez s'hagi "alineat amb Vox" a través de les decisions de l'advocacia de l'Estat.

Mauri, en nom del 10è president d'Òmnium, Jor-

di Cuixart, empresonat des del 16 d'octubre de 2017, va clamar "ho tornarem a fer" i va prometre, a poques setmanes que el Tribunal Suprem faci pública la sentència del judici per l'1-O: "Que ningú en tingui cap dubte, tornarem a exercir tots i cadascun dels drets que siguin condemnats."

Mauri, que no anava vestit amb la samarreta turquesa de l'ANC sinó amb camisa blanca, com ho solia fer Cuixart per la Diada, va predir que la sentència serà dura i llarga i que només tindrà per objecte "castigar-nos i humiliar-nos", "venjança i escarni". "Si amb la sentència busquen castigar els responsables de l'1-O, que vinguin a trucar a la porta de més de dos milions de persones que vam des-

Les frases

“Es fan passes enrere: es discuteix en públic el repartiment d'engrunes i es deslegitima l'1-O”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

“Als nostres polítics els demanem sentit d'estat. No ens perdem més en batalles estèrils”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

obeir col·lectivament aquell dia per exercir els nostres drets”, va reptar.

Unitat estratègica

Igualment, va reclamar als partits que tinguin sentit d'estat i que no es perdin en "batalles estèrils". Acompanyant Paluzie i Mauri, el president de l'Associació de Municipis per la Independència i alcalde del Port de la Selva, Josep Maria Cervera, va coincidir a exigir unitat estratègica, va esmentar els "pactes de difícil digestió" –en referència als acords de l'independentisme amb el PSC del 155 en ajuntaments, consells comarcals i a la Diputació de Barcelona–, i va posar de manifest l'anormalitat que més de dos milions de ciutadans europeus no estiguin representats a l'eurocambra. Cervera va fer una crida a inscriure's al Consell per la República i a "fer tsunami" democràtic. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Polítics i govern, dividits entre la gent i sense retrets

■ Consellers de JxCat i ERC coincideixen en l'ofrena i en l'acte d'Òmnium, però van a la manifestació en trams diferents i no són qüestionats ■ La independència torna a ser l'eix del discurs de Torra i Aragonès

Jordi Alemany
BARCELONA

Sense compartir espai a la fila zero per primer vegada en una altra manifestació convocada per l'ANC, i amb el temor d'haver-se d'aplegar entre la multitud en alguns dels diferents trams amb el risc de rebre alguna esbrancada no desitjada, els membres del govern de la Generalitat i també dels partits i organitzacions que representen –JxCat, PDeCAT, La Crida i ERC– van viure de forma més participativa que mai l'allau humana que es va aplegar a l'entorn de la plaça d'Espanya per reprendre el rumb amb l'Objectiu independència.

Van haver-hi crits reclamant unitat al llarg del dia, però segurament molts menys dels que s'esperaven i pocs retrets a crits van haver de sentir davant la seva presència, que no vol dir que a cau d'orella no n'haguessin de sentir. Els socis de govern van coincidir en l'ofrena floral del govern al matí, amb pluja i pocs assistents, i també en l'acte *Pels drets i les llibertats: absolució!* d'Òmnium al passeig de Lluís Companys, però posteriorment les agendes ja no es van retrobar. El president Quim Torra la tenia atapeïda amb actes institucionals abans i després, amb recepcions dels Miquelets de Catalunya, la plataforma cívica Gure Eusku, de la Coronela o la plataforma Foreign Friends of Catalonia, i la seva presència a la manifestació es va concretar cap a quarts de cinc de

L'himne d'Espanya sona en l'ofrena del govern a Rafael Casanova

L'ofrena del govern a Rafael Casanova va ser accidentada perquè va sonar l'himne espanyol des d'un balcó d'un

hotel per damunt d'Els Segadors. La portaveu, Meritxell Budó, ho va qualificar d'acte "incívic" i els Mossos van

identificar dues persones per haver entorpit l'acte. A la nit, govern i Parlament van organitzar l'espectacle *Tor-*

narem a la plaça Sant Jaume per reivindicar la resistència col·lectiva i la llibertat dels presos. ■ J. RAMOS

la tarda al tram 1, a l'avinguda Paral·lel tocant a la plaça Espanya, i ho va fer acompanyat de la diputada a Madrid de JxCat, Laura Borràs, però també de molts altres membres de JxCat, com ara la portaveu del govern, Meritxell Budó, els consellers Damià Calvet, Jordi Puigneró i Maria Àngels Chacón, i membres del grup parlamentari com el portaveu Albert Batet o Pep Riera. Tots ells fent-la petar amb manifestants i acceptant les peticions de fotografies, això sí, sota un gran dispositiu de membres de seguretat.

Tot i que no gaire lluny, al tram 12 de la Gran Via entre els carrers Vilamarí i Llançà, s'hi aplegava tota la comitiva desplegada per ERC provinents del dinar previ al parc de Joan Miró. Els parlaments els van fer el vicepresident del govern, Pere Aragonès; el president del Parlament, Roger Torrent; la portaveu Marta Vilalta; el portaveu al Congrés, Gabriel Rufián; la diputada del Jovent Republicà al Congrés, Marta Ros; el president d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona i parlamentari, Ernest Maragall; el president de la federació

d'ERC a Barcelona, Robert Fabregat, i la portaveu del Jovent Republicà a Barcelona, Maria Lecha.

Tot i que no coincidents en el temps, el president i el vicepresident del govern van centrar els discursos a reivindicar el camí cap a la independència, en consonància amb el lema de la Diada, com a principal objectiu. Torra va referir-s'hi per destacar un nou èxit participatiu de la Diada, del qual va assegurar "no tenir-ne cap dubte" abans, i per afegir que la gran mobilització "tanca una etapa i es comença a respondre ja a la sentèn-

cia posant l'objectiu de la independència en el centre de l'acció política". També va demanar la llibertat dels presos polítics per avisar l'Estat espanyol assegurant que "qualsevol dret que ens sigui negat el tornarem a exercir, començant pel dret a l'autodeterminació". Aragonès, de la seva banda, a l'esplanari del dinar al parc Joan Miró, també va advertir al govern espanyol en funcions que no admetran "llicions" de qui diu que no hi haurà referèndum i forma part d'un partit (PSOE) "incapaç de fer govern". Per això, i malgrat

esperar una "sentència de la vergonya", va assegurar que hi respondran "als carrers i a les institucions i on faci falta". Emulant el que va ser president del FC Barcelona, Joan Laporta, va etzibar: "Que n'apregui, el govern de l'Estat, que aquí no hem vingut a renunciar, ni tan sols a resistir, aquí hem vingut a guanyar."

Després que el president del Parlament, Roger Torrent, es mostrés convençut, en els moments previs a la manifestació, que "els carrers de Barcelona bulliran República", va ser la secretària general d'ERC, Marta Rovira, en un vídeo enregistrat a Ginebra, qui va defensar aquest projecte polític com l'únic vàlid per al benestar dels ciutadans de Catalunya. "Hem de defensar la República perquè hi tenim tot el dret", va reblar després d'assegurar que "defensar la independència de Catalunya no és un crim ni un delictes".

Just abans de començar la manifestació, el portaveu del grup de JxCat, Albert Batet, reforçava les paraules del president Torra manifestant que malgrat la repressió de l'Estat espanyol la gent no s'havia quedat a casa, demostrant que "la voluntat d'independència continua ferma i avui podem començar a dir que la resposta a la sentència és la independència". Un discurs gairebé calcat al del president del PDeCAT, David Bonvehí, que va destacar, arran del poder de convocatòria de la manifestació, que "molta gent continua creient que si continuem pressionant ho podem aconseguir".

Al mateix tram 1, i pocs minuts abans, la diputada de la CUP retreia al govern: "Veiem una pràctica política de la Generalitat que res té a veure amb la contundència" dels seus discursos, i defensava que l'"autoorganització popular" era més necessària que mai i clau per aconseguir la victòria. ■

Les frases

“Es comença a respondre a la sentència posant la independència en el centre de l'acció”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Tornem a sortir al carrer per dir que aquí ningú renuncia i que hem nascut per guanyar la independència”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Aquesta Diada hem de sortir per reclamar el dret a la democràcia i la nostra llibertat com a poble”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“Discussiran que els carrers de Barcelona no són com els dels últims anys, i aquí estem com sempre”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“La voluntat continua ferma i avui podem començar a dir que la resposta a la sentència és la independència”

Albert Batet
PRESIDENT DEL GRUP DE JXCAT

“Veiem una pràctica política a la Generalitat que res té a veure amb la contundència que veiem en els discursos”

Maria Sirvent
DIPUTADA DE LA CUP

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Engolits entre la gran onada

MÍNIMS • Els partits i polítics no independentistes limiten la seva participació en l'11-S a cites protocol·làries com ara l'ofrena a Rafael de Casanova **MÀ ESTESA** • Òmnium, amb el seu acte, manté obert un pont més aviat fràgil entre sobiranistes i comuns

F. Espiga
BARCELONA

Per als partits que no militen en l'independentisme, el d'ahir era un partit que, senzillament, no era de la seva lliga. Enmig d'una gran onada d'estelades era tan insensat com impossible tan sols intentar competir. I potser per això la seva presència a la Diada es va circumscriure a complir amb els mínims exigibles. I punt. Un d'aquests va ser la tradicional presència en l'ofrena floral al monument de Rafael de Casanova, entre el carrer d'Alí Bei i la ronda de Sant Pere. Amb la companyia d'una pluja més aviat impertinent que es va anar dissipant, però, durant el dia van desfilar per aquí l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i el seu govern, i el líder del PSC, Miquel Iceta.

Tant l'una com l'altre també van complir amb el ritual innegociable de fer el comentari de rigor, però perfectament pautat, davant dels mitjans. En el cas de Colau, per mostrar solidaritat respecte als presos i, en el d'Iceta, per fer una crida a superar "la divisió" de la societat catalana a través de la cerca de "nous consensos". El regidor del PP a Barcelona, Josep Bou, és un personatge que beu a banda. Tornant al símil futbolístic, com més hostil és el camp, ell més es motiva. I per deixar-ne constància ahir va fer la seva ofrena, sol, amb un joc de flors blanques coronades amb un gran llaç amb la senyera i la bandera espanyola. De la resta del PP, l'única convocatòria a ressenyar va ser la roda de premsa que va fer el seu president a Catalunya, Alejandro Fernández, a la seu del partit. I para de comptar. Pel

Josep Bou (PP), en l'ofrena que va fer, sol, a Rafael de Casanova ■ ACN

que fa a Ciutadans, es va centrar a la cruïlla de la Via Augusta i l'avinguda Diagonal, on, sota una lona amb el missatge *Catalunya som tots. Avui i sempre*, la seva candidata a la

presidència de la Generalitat, Lorena Roldán, va acusar l'independentisme "d'haver-se apropiat" de la Diada.

La plaça de Salvador Allende de Barcelona també és el marc,

cada 11 de setembre, d'un acte en record a l'expresident xilè amb motiu de l'aniversari —enguany el 46è— del seu assassinat. Una celebració que acostuma a reunir, sobretot, càrrecs del PSC i l'òrbita dels comuns. Ahir hi eren la mateixa Colau, l'expresident José Montilla i la cap del grup de Catalunya en Comú-Podem, Jéssica Albiach. Només una estona després, aquesta última, acompanyada del diputat Jaume Asens, es va deixar veure en la crida d'Òmnium Cultural per reclamar l'absolució dels presos independentistes. Colau no hi va ser, però sí un vídeo seu donant suport a la iniciativa. De les moltes lectures de tot plegat, una de les possibles és que Òmnium sembla, ara mateix, l'únic enllaç operatiu entre un sobiranisme i uns comuns que es miren cada cop amb més i més recel. ■

Activitats per escoles,
instituts
i centres de formació

CCOC

CENTRE DE LA
CULTURA DE L'OLI DE
CATALUNYA

Situats a La Granadella, us oferim la possibilitat d'experimentar el paisatge de Les Garrigues, una de les comarques rurals més autèntiques i desconegudes del país.

Promovem que els infants i els joves adquireixin coneixements sobre la història i el conreu de l'olivera, l'oli i la dieta mediterrània, mitjançant una proposta educativa vivencial, innovadora i adaptada als continguts de cada cicle.

Contacta el nostre servei educatiu: 973 094 101
info@culturadeloli.cat

WWW.CULTURADELOLI.CAT

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

La marea de samarretes de color turquesa va anar omplint la Gran Via de Barcelona fins a la plaça d'Espanya de manera gradual des de les tres de la tarda ■ QUIM PUIG

Nascuts per fer pinya

Va sortir el sol després d'una nit de tempesta i un matí ben rúfol. El vent es va emportar els núvols negres i el bon temps va acompanyar tots aquells que es van desplaçar ahir a la Gran Via de Barcelona per participar un any més en la manifestació de la Diada. Des del vestíbul de l'estació d'Universitat, un músic del metro vestit per a l'ocasió amb tirants amb la senyera rebia els participants en l'Onze de Setembre tot recordant Jaume Sisa i el seu *Qualsevol nit pot sortir el sol*. "Oh, benvinguts, passeu, passeu", cantava quan tot just començaven a arribar els més matiners, que havent dinat i s'apressaven a prendre posicions a la banda ombrejada del tram més proper de la Gran Via.

"Està clar que la independència és cosa de iaies", deia l'Eulàlia a la seva companya de manifestació, mentre miraven al seu voltant

en el camí d'ascens a la plaça per les escales mecàniques. I és que a aquella hora els més grans eren majoritaris, potser per prendre les millors posicions de cara al punt culminant de la mobilització a les 17.14 h. Tots ben bregats en l'art de les manifestacions de la

Costa trobar algú que confessi que participa per primer cop en una manifestació de la Diada

Diada, sabien exactament el que havien de fer.

Ara com ara costa trobar algú que confessi que es tracta de la seva primera manifestació de l'Onze de Setembre. La resposta ahir quan se'ls preguntava des de quan hi acudeixen era la mateixa. "Des de sempre", deien amb un somriure als llavis i un gest de

satisfacció. En la majoria dels casos volien dir que ja van ser a la mobilització en contra de la sentència de l'Estatut el juliol del 2010 i han anat enllaçant un Onze de Setembre darrere l'altre. Com que la veterania és un grau, la majoria arribaven amb les estratègies apreses de casa, havent acordat amb la colla de familiars o amics un punt de trobada en cas que algú es despistés, amb les bosses plenes d'ampolles d'aigua i l'habitualment necessari per passar la tarda sense defallir. Les famílies amb canalla, ben proveïdes amb jocs per passar l'estona, anaven fent rotllanes al terra al voltant d'un joc de cartes o d'uns entrepans. Els menys previsors van aconseguir que algunes botigues de la zona fessin l'agost ben entrat el setembre. La pastisseria Escribà, en plena gran Via, es va encarregar d'endolcir l'espera a més d'un.

En autocar, en transport públic o peu, a partir de les tres de la tarda milers de persones van convertir la plaça d'Universitat en un formiguer de samarretes de color turquesa que pujaven i baixaven fins a trobar el tram assignat. La Dulce i la Teresa són de

Les obres són els espais més cobejats pels matiners que arriben amb molt de temps

Calella. Havien arribat en un autocar procedent del Maresme i abans de les quatre ja havien trobat el seu tram, el número 24. D'il·lusió no en falta, asseguraven, tot i confessar la decepció per la classe política. Per això, tenen clar que al capdavant de tot hi ha "el poble". Una mica més enllà, uns joves aixecaven una pancarta

obertament crítica amb l'actitud dels polítics. "Els caganers, al pessebre, no a la política", s'hi podia llegir. El Josep Maria, arribat també del Maresme, explicava que ho tenen tot a punt per mobilitzar-se un cop es conegui la sentència. "Ja està escrita", deia la Teresa, que, tot i que preveu una bona clatellada, no perd les ganes de tirar endavant amb la independència. "I tant que la veuré", afirmava convençuda, tot i els seus anys. No en va procedeixen de la comarca on ara fa just una dècada va començar tot. El referèndum d'Arenys de Munt va marcar un punt d'inflexió i els maresmencs es mostren orgullosos d'allò que van encetar. Els van seguir fins a 554 municipis catalans, tal com recordava també la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie.

Tot i que els detractors de les grans mobilitzacions indepen-

Marta Membrives

Pancartes que reclamaven unitat i tota mena de manifestacions de cultura popular com castellers van omplir els trams de la manifestació ■ Q.P.

dentistes catalanes s'esforcen a escarnir-les comparant-les amb les accions coreografiades de règims totalitaris com el de Corea del Nord, la realitat és ben diferent. Per la Gran Via es podia veure gent que pujava cap a la plaça Espanya, rovell de l'ou de la manifestació; grups que s'allunyaven d'Espanya i moviment cap a totes bandes, però sense empentes. Els somriures van continuar sent marca de la mobilització indepen-

dentista. Molt de color turquesa, però també d'altres que reaprofitaven les samarretes de color corall de l'any passat i gent vestida sense seguir cap mena de consigna, alguns amb peces personalitzades per a l'ocasió amb tota mena de marxandatge *independe*: xapes, llaços, mocadors, fermalls, arracades, passadors dels cabells.. Al seu voltant no hi faltaven estelades, pancartes diverses –algunes més enginyoses que al-

tres– i banderes d'altres contrades, especialment dels pobles que han acollit els exiliats: Bèlgica, Suïssa i Escòcia.

Castellers, gegants, balls de bastons i batucades arribades de diferents punts de la geografia completaven el caràcter festiu de la manifestació. La mobilització de la Diada és una gran cercavila de festa major. Potser per això, l'organització aquest any ha optat per incloure-hi també punts liles

de suport a les víctimes d'agresions sexistes com els que ja són presents en moltes festes majors d'arreu de Catalunya. La Mercè és una de les voluntàries de l'ANC que atendien el punt lila situat a l'altura del tram 23. Des de fa uns quants anys aporta el seu granet de sorra fent de voluntària de l'ANC a les diades. Aquest any va decidir-se per donar un cop de mà al punt lila quan la seva amiga Núria li va dir que ella hi seria. Van

rebre la formació necessària per poder atendre i donar resposta a contingències i tenien un espai habilitat amb cortines per "donar més intimitat" a les persones que s'acostessin a fer una denúncia. De tota manera, semblava que tot està tranquil i tenen una estona per xerrar sobre la situació del país. "La sentència serà un cop de massa", assegura la Mercè, que apuntava a la força de la gent per fer sentir el rebuig un cop es conegui.

Quan es preguntava pel volum de la manifestació tothom hi veia "una gentada", que és certament la percepció que es tenia a peu de carrer. Hi eren els que hi havien de ser i això era suficient per al Josep, integrant de la sectorial de Jubilats per la Independència de l'ANC. Ell sí que pot afirmar amb propietat que participa en les manifestacions de l'Onze de Setembre "des de sempre" i quedava clar quan rememorava les diades de fa prop de cinquanta anys. "Amb prou feines ompliem la plaça Urquinaona fins al monument a Rafael Casanova, com a molt havíem arribat a ser un miler de

"El poble ho va començar i el poble ho acabarà", deien ahir diversos manifestants

persones." Ell no demana unitat als polítics però sí algun punt programàtic comú per poder arribar a la independència. "És un llegat que vull deixar als fills i als nets", explicava. La seva solució per a la situació dels presos polítics, omplir les presons d'independentistes. "Si en fóssim 50.000, els que estiguéssim disposats a entrar-hi, s'acabaria tot. No hi ha prou reixes per a tots els que som independentistes." Discrepava, però, dels que creuen que la sentència serà especialment dura. Com tots ells, es declarava preparat per fer-hi front amb una nova protesta al carrer quan es conegui.

Uns metres més enllà, la Pilar, una voluntària de l'ANC de Barcelona, formava part d'un grup que posava en peus les lletres per formar la paraula "independència", el clam de tots els presents en la manifestació, el crit unànime a les 17.14 h. Tots junts per un mateix objectiu, reclamant als polítics que s'allunyin dels tacticismes electorals i facin cas de les demandes del poble que els ha elegit. "Tenim un pilar de nou a la presó però la pinya és al carrer", deia una altra de les pancartes presents en la mobilització. La Pilar ho tenia molt clar: "Tot això ho va començar el poble i serem nosaltres els que ho acabarem." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Segona Diada a la presó en un dia de menys activitat

■ Els presos segueixen pels mitjans els actes de l'Onze de Setembre en un festiu en què no poden rebre visites i esperen la trucada dels familiars ■ La marxa de torxes a Lledoners es farà l'1 d'octubre

E. Ferran
BARCELONA

Els presos i preses van passar la segona Diada tancats entre els murs dels centres penitenciaris de Lledoners, Puig de les Basses i Mas d'Enric. Una jornada festiva i reivindicativa que per a tots ells es vivia des de la distància, tancats a les cel·les i pendent dels mitjans per seguir els actes de la Diada i la manifestació que a la tarda omplia el centre de Barcelona. Els dirigents independentistes esperaven també les trucades dels familiars perquè els expliquessin de primera mà la jornada, després que molts d'ells participessin al matí en els actes organitzats als seus pobles abans de traslladar-se a la manifestació.

Tant a Lledoners, on hi ha empresonats els Jordis, Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Turull i Raül Romeva, com a les presons de dones on hi ha tancades Dolors Bassa i Carme Forcadell, la rutina va ser la d'un dia festiu, però amb menys activitat pel fet de ser entre setmana. En jornades com la d'ahir, els presos no poden rebre visites, a diferència dels festius del cap de setmana. Ahir tampoc es feien actes religiosos ni lúdics a les presons com ara les

Una pancarta en la manifestació d'ahir a Barcelona en favor de la llibertat dels presos polítics ■ JUANMA RAMOS

Les piulades

“Ompliu els carrers perquè en breu serem amb tots vosaltres! Amb determinació, massivament, cívicament!”
Oriol Junqueras

“Des de la presó, bona Diada. Gaudiu-la, sortiu i demostrem la nostra determinació en defensa dels drets i les llibertats”
Joaquim Forn

“Vaig dir al Suprem que a Catalunya no coneixem la paraula ‘resignació’. Ho hem tornat a fer”
Jordi Turull

“Commemorem la Diada des del coratge, la determinació i la dignitat. Junts guanyem la llibertat d'aquest poble”
Josep Rull

sessions de cinema que hi ha programades per als interns els diumenges.

Una jornada festiva i reivindicativa que per als

presos polítics es fa menys dura i monòtona gràcies a les mostres de suport que no paren de rebre, sobretot les últimes setmanes.

Una de les iniciatives que l'independentisme preparava per dimarts al vespre era la marxa de torxes organitzada per

set seccions territorials de l'ANC del Bages i que havia de finalitzar amb un acte conjunt amb Òmnium i familiars dels presos

a les portes de la presó de Lledoners. El mal temps i la pluja, però, van obligar els organitzadors a suspendre l'acte i traslladar-lo al dia 1 d'octubre, coincidint amb el segon aniversari del referèndum. Les pèssimes condicions climàtiques també van fer que se suspengués l'acte en què es volien il·luminar les 131 agulles de Montserrat per exigir la llibertat dels líders independentistes. La iniciativa volia recordar tots els presidents que ha tingut Catalunya, però també fer arribar la imatge als presos.

Sortir al carrer

Des de darrere dels murs dels centres penitenciaris, de bon matí i a través de les xarxes socials, tots ells animaven els ciutadans a participar i a viure amb determinació la Diada per reclamar i defensar els drets i les llibertats de Catalunya. L'exconseller d'Interior Joaquim Forn instava a sortir al carrer per demostrar la “determinació” dels catalans en defensa del seu “dret a decidir en llibertat”. El líder d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, escrivia a Twitter: “No renunciem mai a ser lliures i a fer-ho junts. Ho tornarem a fer, per amor a la vida. Visca Catalunya lliure.”

A mitja tarda, les reaccions dels presos i les preses no es feien esperar en veure les imatges de la manifestació. “Ha quedat demostrat una altra vegada. Per més que la persegueixin, no renunciarem a la voluntat de la llibertat i la democràcia. Avui hem decidit tornar-hi, i tornar-hi, i tornar-hi. Endavant!”, publicava en el seu compte Raül Romeva. ■

Tribeca
café - bar

Plaça de les Valls d'Ax, local 2 · Palafolls

GINEBRA + TÒNICA SCHWEPPES (5 €)
BEEFEATER · BOMBAY SAPHIRE · TANQUERAY · SEAGRAMS

GINEBRA + TÒNICA PREMIUM (7,50 €)
MOM · PUERTO DE INDIAS · ISH · HENDRICKS · CIVINE

SUPLEMENT TÒNICA PREMIUM + 0,50 €

MANRESA+
comerc

FIRASTIU

DIUMENGE 15
SETEMBRE

LIQUIDEM
L'ESTIU!

AL PASSEIG PERE III
ENTRE
PLAÇA ESPANYA
PLAÇA 11 DE SETEMBRE

t'hi ajudem

nebeja i
reciclatge
20%
fins 29 setembre

cal rei

www.calrei.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'acte d'Òmnium per l'absolució dels presos va reunir el govern, els partits, amb els Comuns inclosos, els sindicats i les entitats sobiranistes ■ O. DURAN

Crida a la unitat i l'absolució en l'acte central d'Òmnium

■ La reivindicació en favor de la llibertat dels presos polítics i exiliats va reunir sindicats, els comuns i les forces sobiranistes ■ “Ho tornarem a fer, perquè no podríem fer una cosa diferent”, diu Cuixart

Eva G. Pagán
BARCELONA

Unitat i absolució van ser les paraules més pronunciades ahir en l'acte central que Òmnium Cultural va celebrar al passeig de Lluís Companys de Barcelona al toc del migdia. A l'acte, amb el lema *Pels drets i les llibertats, absolució!*, hi van assistir alguns dels principals representants polítics i d'entitats catalanes, inclòs el president de la Generalitat, Quim Torra. Així, s'hi va poder veure el vicepresident del govern, Pere Aragonès; el conseller d'Exteriors, Alfred Bosch; el vicepresident del Parlament de Catalunya, Josep Costa; la diputada de la CUP Natàlia Sánchez; el diputat al Congrés espanyol per En Comú Podem Jaume Asens; el president

La carta de Jordi Cuixart des de la presó

“Estimadíssims tots,

Unes breus paraules per compartir el valor d'aquest acte de la Diada.

En primer lloc, vull dir-vos que estic convençut que, de tot el que estem vivint, en sortirem reforçats com a societat. Que, malgrat el despropòsit de la repressió, hem estat capaços de superar situacions molt més adverses: des de l'exili republicà del 39 fins a la llarga nit del franquis-

me. Però som un poble que reviscola. Amb les seves contradiccions, sí. Però sobretot amb les seves esperances. Tot això té sentit si ho fem per millorar la vida dels nostres conciutadans i si ho fem plegats. No ens deixem dividir pels que ens volen fer decidir entre diàleg o confrontació, ja que la defensa permanent del diàleg com a única via per a la resolució del conflicte polític forma part de la

confrontació democràtica amb aquells que volen condemnar la llibertat d'expressió i el dret de protesta. Mai, mai renunciarem al diàleg, ni amb els que ens voldrien veure molts anys empresonats. Gràcies per l'exercici de generositat i empatia de tots els que avui ens acompanyeu.

Com a president d'Òmnium Cultural, és tot un honor, una vegada més. Us intentaré correspondre sempre amb la

mateixa estima, i és per això que ja fa molt de temps que la meua prioritat des de la presó continua sent la defensa dels drets fonamentals a Catalunya i a tots els racons de l'Estat.

Per això diem, sense acritud i amb tota la serenitat del món, que ho tornarem a fer. Perquè no podríem fer una cosa diferent. Us encoratjo a no renunciar mai a ser-hi, i tampoc a ser-hi tots.”

del grup de JxCat al Parlament de Catalunya, Albert Batet; la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà; el líder d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona, Ernest Maragall; la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, i el vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mau-

ri, així com la parella de Jordi Cuixart, la periodista Txell Bonet. També hi van participar els representants sindicals de CCOO i la UGT, Javier Pacheco i Camil Ros; el de la Intersindical-CSC, Carles Sastre, i el d'Unió de Pagessos, Joan Caball, entre

altres personalitats.

Familiars dels presos, exiliats i represaliats van llegir fragments de cartes anònimes dirigides als presos polítics.

L'acte va oferir una de les poques imatges d'unitat de la Diada, amb una primera fila compartida

pels socis de govern amb la presència dels comuns. De fet, l'alcaldessa Ada Colau, que no hi va ser present, sí que va enviar un vídeo de suport a Jordi Cuixart, que va ser aplaudit per una part del públic assistent, prop d'un miler de persones, en què reclama-

Les frases

“Sense absolució, l'Estat espanyol tindrà un problema amb les seves institucions i amb la seva democràcia”

“No hi haurà normalitat al nostre país mentre hi hagi presos polítics i exiliats”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

va l'absolució dels presos polítics i la defensa del dret de manifestació. Altres alcaldes, com ara Pau Ricomà (Tarragona), Lídia Muñoz (Sant Feliu de Llobregat) i Montse Venturós (Berga), també van enviar els seus missatges.

Resposta a l'altura

Durant el parlament, a càrrec del vicepresident i portaveu d'Òmnium, Marcel Mauri, es demanava l'absolució de Jordi Cuixart i de la resta de presos polítics i alhora es condemnava l'actitud del govern espanyol, del qual es criticava que “continua sense fer cap proposta per resoldre el conflicte i no mostra cap mena d'empatia; al contrari”. “Sense absolució, l'Estat espanyol tindrà un problema amb les seves institucions i amb la seva democràcia”, va avisar. “No hi haurà normalitat al nostre país mentre hi hagi presos polítics i exiliats per haver defensat la sobirania de Catalunya, mentre estiguem pendents de condemnes”, va assegurar. “Jordi Cuixart diu que tots els drets que siguin condemnats hauran de ser exercits, també el dret d'autodeterminació i l'anhel de llibertat d'aquest país”, va recordar Mauri. I, evocant el president de la institució, va seguir: “Ho tornarem a fer, diu Jordi Cuixart. Una proclama que no pot espantar cap demòcrata, perquè és una interpel·lació per defensar allò que ens explica com a societat. Totes les lluites compartides amb les quals ens hem guanyat uns drets que no ens deixarem prendre.”

L'acte va servir per reivindicar drets fonamentals vulnerats, com el dret de defensa, la llibertat d'expressió i el dret de manifestació i de reunió. ■

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols **vendre** el teu immoble
en les **millors condicions**.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Disposem d'una àmplia cartera de clients interessats en comprar a Mataró i al Maresme

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Repetir Diada lluny de casa

WATERLOO • Puigdemont, Comín i Serret segueixen la mobilització des de la Casa de la República amb altres col·lectius de catalans a Bèlgica, i Rovira s'hi mostra "present" des de Ginebra **ACDC** • Familiars seus la viuen des de primera fila a Barcelona

Òscar Palau
BARCELONA

El fet que els separin centenars de quilòmetres de casa no vol dir que els polítics exiliats no celebressin ahir la Diada, i visquessin la massiva mobilització de la tarda gairebé amb la mateixa intensitat que si hi haguessin estat, gràcies a les noves tecnologies i les xarxes socials. Alguns d'ells, de fet, ja van començar a escalfar al matí a Twitter.

"L'objectiu principal de la repressió no era només l'exili o la presó dels líders, sinó que la por paralitzés els dos milions de l'1-O, fins a fer-los renunciar al projecte d'una Catalunya independent. Si avui ompliu els carrers, la repressió haurà fracassat", piulava l'exconseller Toni Comín. "Va, omplim els carrers per dir alt i clar que volem construir la República Catalana entre totes i tots i per a tothom. Omplim els carrers de llibertat, justícia i democràcia", deia, des de Ginebra, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, que després a Instagram penjava una foto amb el seu marit i la seva filla de la Diada del 2016, embolcada amb una samarreta de la d'ahir: "Hi som, com sempre!", hi afegia.

A la tarda, i després que el dia també s'hagués llevat fred i plovisquejant a Waterloo, el sol va sortir i es va poder seguir la retransmissió de TV3 des de la terrassa posterior de la Casa de la República. Amb el president Carles Puigdemont, hi havia el mateix Comín i l'exconsellera Meritxell Serret, a més de catalans pertanyents a col·lectius residents a Bèlgica, a qui el Consell per la República va convidar per seguir la tradició iniciada l'any pas-

A l'esquerra, Comín, Puigdemont i Serret segueixen la manifestació a Waterloo i, a la dreta, la foto penjada per Rovira a Instagram ■ M. SERRET / M. ROVIRA

sat. L'expresident els va dirigir al final un breu parlament, en què els va agrair el suport "els últims dos anys, i en especial el darrer, perquè a mida que avança la repressió les coses es fan més difícils". Va fer extensiu l'agraïment als organitzadors de la Diada per la seva "proesa", en haver-ho fet "amb tot en contra, a fora i a dins". "No és innocent que la xifra, sensiblement més baixa que l'any passat, la doni la Guàrdia Urbana dirigida per Albert Batlle, però és la més meritòria que hi ha hagut mai", va reblar. "Que sense un full de ruta clar s'hagi sortit amb la fortalesa i determinació d'avui s'ha d'agrair més que mai, perquè ho tenia tot per sortir malament i hem complert amb nota totes les expectatives." "Tant de bo tots els suflés fossin com aquest", va ironitzar.

No va poder ser amb ells, en canvi, l'exconseller Lluís Puig, el

menys actiu ahir a les xarxes, on tot just va penjar una crida de suport al moviment Our Votes, que defensa els drets dels tres eurodiputats electes. En canvi, l'agenda de Serret venia més plena, ja que havia estat al matí en una ofrena i la cantada d'*Els segadors* davant de l'emblemàtic Manneken Pis de Brussel·les, i avui oferirà una recepció oficial a la delegació. "Catalunya no ha deixat d'estar a l'agenda de la política europea", va explicar al migdia a Catalunya Ràdio, on va admetre que el *Brexit* i la mateixa renovació de les institucions de la UE li han passat al davant els últims mesos, si bé creu que amb la mobilització d'ahir i la sentència els focus es tornaran a girar cap al país. "Ja veurem com es reactiva aquest interès", va augurar.

Tampoc es va prodigar gaire ahir a les xarxes l'exconsellera Clara Ponsatí, que hi va qualificar de "bri-

A Downing Street. La Diada va tenir ahir petites rèpliques a l'exterior, on l'ANC ja havia organitzat tot d'actes els últims dies. Vora un centenar de catalans es van concentrar a Londres a les portes de la residència del primer ministre britànic, i hi van llegir un manifest en defensa de la unilateralitat i de l'1-O. Hi va haver actes similars a Niça i Denver. A Nova York es va projectar la pel·lícula 'Les distàncies' i a Altsasu, el documental 'Octubre'.

llant" el discurs d'Elisenda Paluzie, i va repiular el periodista Germà Capdevila, que es va queixar que "el parc de la Ciutadella vallat i tancat perquè la gent no pugui apropar-se al Parlament és una imatge trista i lamentable, més encara durant la Diada". Ponsatí participarà dissabte a la tarda en un debat organitzat a Edimburg per l'ANC d'Escòcia.

És clar que els exiliats també van tenir representants sobre el terreny, tal com piulava al matí l'esposa del president, Marcela Topor, que anunciava: "Bona Diada a tothom! Per tots els que injustament no podeu ser-hi, hi serem per vosaltres." I va complir, perquè amb altres familiars de l'Associació Catalana pels Drets Civils, com ara Montserrat Puigdemont i Betona Comín, germanes dels exiliats, van ser a les primeres files davant de l'escenari principal, convidats per l'ANC. ■

la **VINYACAT** 2019
La fira dels vins catalans
9a edició

40 CELLERS DE LES
DO CATALANES

món la cata
VINITECA CENTRAL DEL MARESME ARENYS DE MUNT

Dissabte 21 de setembre
de 18h a 22h (horari fira)
servei de menjar i bar fins les 00h

Ens visiten al magnífic Castell Jalpí

Anticipada 18€ / Taquilla 20€
(anticipades disponibles fins el 18/9/19)

Compra-les a www.monlacata.cat
o directament a la botiga

Emporta't una copa Riedel de regal!

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament esdevé el focus de les protestes tot el dia

■ Els Mossos blinden els accessos a la cambra al matí i només hi accedeixen les persones amb visita concertada ■ La jornada es tanca amb aldarulls i càrregues policials davant de l'edifici principal

Emma Ansola
BARCELONA

El Parlament es va convertir al llarg del dia en el focus de les protestes contra els actuals dirigents polítics. Diverses convocatòries a través de les xarxes socials anunciaven concentracions davant de les portes de l'edifici principal; accions, però, que només congregaven un centenar de persones. El moment de més tensió, però, es va produir al vespre quan unes tres-centes persones es van concentrar al vespre ja davant de la porta i una minoria va començar a increpar els mossos d'esquadra que protegien l'edifici i va llançar algunes de les tanques que impedièien l'accés a la porta principal. La protesta va acabar a les nou del vespre amb el desallotjament de la zona per part dels mossos després de diversos intents de fer fora del recinte el centenar de persones que encara continuaven protestant-hi.

El primer acte de protesta, però, ja es va produir a la una del migdia, tot i que aquesta vegada els concentrats no van poder accedir a l'entorn de l'edifici institucional. El Parlament havia quedat tancat i barrat a primera

Protesta davant del Parlament a primera hora de la tarda i, al costat, el llançament de tanques ja al vespre ■ ORIOL DURAN / EFE

La xifra

300

persones es van concentrar davant del Parlament i després de petits aldarulls van ser desallotjades.

hora del matí en un perímetre d'uns cent metres i només s'hi podia accedir per la via de la cascada i l'estàtua del mamut, on hi havia un primer filtre policial que només deixava passar els ciutadans que tenien concertada una vi-

sita a la cambra catalana. En grup d'unes 25 persones i acompanyats pels bidells de la cambra catalana, els visitants creuaven les barreres i s'endinsaven en un recinte que recuperava la imatge fantasmagòrica d'anys anteriors amb vol de l'helicòpter inclòs. "Volem entrar al nostre Parlament", era la frase més corejada pels assistents que a primera línia de la manifestació portaven una pancarta en què es podia llegir "ni lliris ni renúncies". Una hora després es va acabar la concentració i va aparèixer una nova convocatòria per

a les sis de la tarda al mateix lloc. A aquella hora, ja s'havien retirat les tanques dels accessos a la cambra i es podia circular fins a primera línia del Parlament, que, no obstant això, era vigilada de prop per un fort dispositiu dels Mossos. "Traïdors", "botiflers", "sense desobediència" i retrets al cos policial eren els lemes corejats mentre els manifestants es limitaven a protestar fent soroll amb objectes sòlids contra les tanques. En totes dues concentracions es va poder veure gent de totes les edats en un intent de po-

sar altaveu a la seva indignació. Les concentracions estaven al voltant del centenar de persones, mentre que la més multitudinària es va produir ja al vespre quan unes tres-centes persones es van tornar a concentrar davant de les portes principals. Van ser els moments de més tensió viscuts al llarg de la jornada. Una periodista de TVE va rebre l'impacte al cap d'un objecte durant una connexió en directe si bé va poder continuar fent la seva intervenció. El Col·legi de Periodistes va condemnar l'acció contra la reportera. ■

La CUP acusa el govern de Torra de "repressor"

Redacció
BARCELONA

La diputada de la CUP al Parlament Natàlia Sánchez va acusar ahir el govern de JxCat i ERC d'utilitzar la solidaritat ciutadana amb els presos independentistes "en benefici propi" i va alertar que l'executiu que presideix Quim Torra "també reprimeix la voluntat popular". "Ni són els únics que tenen represalies, ni la repressió és exclusiva de l'Estat espanyol, perquè el govern autonòmic també reprimeix la voluntat popular", va denunciar en l'acte polític al final de la manifestació de l'esquerra independentista. Sánchez va criticar el govern per "no tenir com a prioritat la necessitat de les classes populars" i va recordar que és la Generalitat "la que envia els Mossos a reprimir els que ens organitzem al carrer". Va reclamar, a més, que es posi fi a la llei de contractes de serveis a les persones, més coneguda com a "lleí Aragonès" —pel vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès— ja que "promou una de les majors privatitzacions". Finalment, va instar els congregats a continuar "desobeint" perquè, "amb l'Estat no es pacta, se'l combat". Durant l'acte es va escoltar un àudio de l'exdiputada Anna Gabriel demanant "no desistir" en el camí cap a la independència i "continuar lluitant", però "fent-ho millor". ■

VIU SARRAL

f /viusarral @ViuSarral

@ViuSarral Viu Sarral

Rutes
turístiques
guiades

el cor vinícola i artesà de Catalunya

PATRIMONI I VI

Ruta pel casc antic de Sarral.

Punt d'inici a la Plaça de l'Església

Punt final amb un tast de vi a una de les vinicoles locals

RUTA DE L'ALABASTRE

Visita al Museu de l'Alabastre

i a elements artístics d'alabastre.

Punt d'inici al Museu de l'Alabastre

Punt final amb un tast de vi a una de les vinicoles locals

Contacte: 977 89 00 10 // 658 230 487

viusarral@viusarral.com

OFICINA DE TURISME DE POBLET: 977 87 12 47

L'ERMITA DELS SANTS METGES

I EL SEU ENTORN

Visita amb punt d'inici a l'Ermita dels Sants Metges i el seu entorn

Punt final amb un tast de vi a una de les vinicoles locals

Visites guiades tots els dissabtes, diumenges i festius a partir de les 11h
Visites guiades entre setmana prèvia reserva

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC aposta pel consum estratègic de país que no cooperi amb l'Estat i l'Íbex

■ Cues per informar-se sobre la possibilitat de contractar serveis bàsics a empreses catalanes ■ L'ANC ven que consumir pot ser una forma de lluita

Mireia Rourera
BARCELONA

No cooperar amb els pilars del poder polític opressor. Aquesta és la idea: que el consumidor català busqui alternatives a les empreses de l'Íbex 35 i que sustenten el règim del 78 i s'obri a alternatives afins i empoderades amb el país i, quan calgui, amb la idea de República Catalana. Amb aquest objectiu l'Assemblea Nacional Catalana, ANC, va muntar ahir al Pla de Palau de Barcelona la fira Eines de País, amb entitats de sectors "estratègics", entre els quals l'energètic i les telecomunicacions, amb caràcter propi i desmarcat dels poders fàctics de l'Estat espanyol. La fira va explicar al gran públic què és el "consum estratègic" i va insistir en la força que té la gent del país amb cada una de les decisions de consum diàries.

Un cop va deixar de ploure, a mig matí, hi va haver cues per demanar informació als diferents estands muntats al Pla de Palau. A Catgas, l'empresa catalana d'energia; a Fibra i Parlem Telecom, de telecomunicacions; a Mútuacat o Mussap, d'assegurances. Tothom volia saber què suposa fer un canvi de companyia i què costa. La cooperativa Opcions, per exemple, va explicar que a més d'assessorar fa el canvi de companyies a tots els qui s'hi associen. Un dels responsables va dir que el consum "és una eina de transformació social poderosa" i que s'ha d'apostar pel "consum conscient".

Un altre dels cavalls pels quals aposta l'ANC són les cambres de comerç ("Què suposa tenir unes cambres de comerç que ara treballin per la independència? Que implicava que treballassin per l'autonomisme com fins fa

Molta gent demana informació a les empreses de subministrament catalanes ■ J. LOSADA

Ple total a les parades del passeig Lluís Companys

Com cada any i durant tot el matí milers de persones equipades amb les samarretes i les banderes per anar a la manifestació de la tarda van vagarejar pel passeig Lluís Companys, al costat de l'Arc de Triomf, enmig de parades tant de productes catalans com d'entitats catalanistes que van participar en la ja tra-

dicional Fira d'Entitats. Les barres dels bars col·locades a banda i banda del passeig, al costat de l'escenari on al vespre hi va haver concert (Rumba Gipsy Cat i els esperats Mishima, entre d'altres), durant el matí no van parar de servir, sobretot cerveses artesanals catalanes. Entre aquests, va destacar el bar

solidari que ofereix vermouths en favor de l'ONG Open Arms, guardonada dimarts a la nit pel Parlament. Estands on es venien samarretes de l'ANC i d'Òmnium, banderes de la República Catalana, llibres i altres publicacions sobre la història de Catalunya van compartir espai amb partits i entitats culturals.

Les frases

“El consum estratègic és una forma més de lluita no violenta”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

“Les empreses de l'Íbex 35 van pagar una campanya contra el procés a petició del govern de Rajoy”

ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

“Hem aconseguit que la candidatura Eines de País guanyés les eleccions a la Cambra de Comerç”

Jordi Domingo
ANC

poc?”. I, a més, els col·legis professionals i els sindicats que respectin l'exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya. En Marc, de l'Intersindical-CSC (sindicalisme republicà, sindicalisme de classe), va assegurar, per exemple, que en dos anys han passat de 1.000 a

5.000 afiliats.

Una de les parades era la del Cercle Català de Negocis, CCN, on a banda d'informació es va repartir Raons pel sí. Per a indepes que encara no saben que ho són, el darrer estudi d'Albert Pont amb dades empíriques i xifres i gràfics que mostren que amb la

independència el model econòmic català seria més productiu, socialment més just i políticament més participatiu. L'ANC tenia en aquesta fira un punt per rebre visitants internacionals i un altre on es van fer xerrades de, per exemple, la importància de la llengua pròpia i de fer-ne ús. ■

Federació d'Ateneus de Catalunya

ATENEUS
LLAVOR DE LLIBERTAT

16 de Setembre | 19h
Filmoteca de Catalunya
Plaça Salvador Seguí, Barcelona

Presentació de l'eina per mesurar l'impacte social dels ateneus

Estrena del documental
Ateneus: llavor de llibertat

Aperitiu - Copa de cava

ENTRADA LLIURE
Confirmació d'assistència: ateneus.cat

NOSOTROS

Oferta Social "la Caixa"

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Tarragona

Diputació Barcelona

EL PUNT AVUI

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez trenca amb Iglesias en un ple marcat per la Diada

El president en funcions mira a les eleccions del 10-N i ni trucarà al líder de Podem ■ ERC no va al Congrés i Borràs (JxCat) hi recorda els presos polítics i que no hi pot parlar català

David Portabella
MADRID

La desconfiança en privat entre Pedro Sánchez i Pablo Iglesias va emergir ahir en públic en un ple al Congrés convocat perquè el president en funcions expliqués els últims consells europeus sobre el Brexit i que, a l'hora de la veritat, va ser l'últim acte de la ruptura entre el PSOE i Podem, amb la Diada com a teló de fons. Incapaç de parlar –ni per telèfon– des del 25 de juliol de la investidura fallida, Sánchez i Iglesias es van dir tot el que s'havien de dir en viu en la primera ocasió que tenien, i el desenllaç és que la repetició electoral del 10 de novembre pren cos. “És preferible sempre el govern de coalició que una repetició electoral”, va dir el líder de Podem, que es va oferir a “saltar-se el protocol” i ser ell qui telefoni. “Si té alguna qüestió, convoqui la taula de negociació i allà

expliqui si té res més a plantejar al PSOE que no sigui la coalició”, va dir Sánchez amb desdeny.

Un cop airejat el secret de domini públic que tots dos ni es parlen, Iglesias insta a recuperar l'oferta del juliol –vicepresidència social i tres ministeris–, confrontar-la amb la del PSOE del govern en solitari i trobar una “sortida intermèdia”. Si per Iglesias Itàlia ha donat una lliçó fent una coalició en quinze dies entre el Moviment 5 Estrelles i el Partit Demòcrata, Sánchez sosté que els 65 governs que hi ha hagut a Itàlia des de la Segona Guerra Mundial proven que és millor un govern en solitari com a Portugal. “A Espanya, des del 1939 hi va haver una dictadura; no sé si estem en condicions de criticar la democràcia italiana”, rebutja Iglesias. “Ens deia que [amb els ministeris] li oferíem la caseta del gos, gerros decoratius, farfolla...”, va dir Sánchez amb

termes que Iglesias no ha dit. En vista de la ruptura que acosta les quartes eleccions en quatre anys, Meritxell Batet, presidenta del Congrés, és rebuda avui per Felip VI, que vol obrir una ronda de contactes per certificar el fracàs.

Felicitació per la Diada
Sánchez no es va oblidar de la Diada i s'hi va referir per qüestionar que sigui de tots. “Tant de bo arribi aviat el dia en què la Diada sigui la festa de tots els catalans i no la d'una part”, va dir. A Twitter, a més, va felicitar els catalans amb un “Bona Diada a tothom!”, en català, i hi va afegir un lament en castellà: “Avui hauria de ser un dia que uneixi tots els catalans i catalanes. Pel camí del diàleg dins de la Constitució, la convivència, el respecte i l'entesa.” Els missatges li van costar una allau de recordatoris de l'absència dels presos i exiliats.

Si ERC es va absentar,

Sánchez i Iglesias van escenificar la ruptura que aviva la repetició electoral ■ E. NARANJO / EFE

Les frases

“Tant de bo arribi aviat el dia en què la Diada sigui la festa de tots els catalans i no la d'una part?”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“Si fos respectuós l'Estat, jo podria parlar en català i no hi hauria ple per la Diada. O fan ple el 12 d'octubre?”

Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

Laura Borràs (JxCat) sí que va voler ser en el ple per entonar una queixa pel vet al diàleg imposat per Sánchez i recordar l'excepcionalitat de tenir presos polítics, exiliats i tres eurodiputats –Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Toni Comín– sense poder ocupar l'escó guanyat a les urnes. “Si fóssim en un estat respectuós, jo podria parlar avui aquí al Congrés en ca-

talà i no hi hauria ple per la Diada. O és que fan ple el 12 d'octubre?”, es va preguntar Borràs.

La portaveu de JxCat, que va intervenir i va agafar el TAV per ser a Barcelona per manifestar-se, va reprotxar a Sánchez una política que resumeix com “als independentistes, ni aigua”, i el va instar a escoltar el carrer, perquè “la independència és l'únic camí”.

“Tots sabem que res es resoldrà mentre hi hagi presó o exili. El tsunami democràtic que es prepara a Catalunya potser els ajuda a recuperar, si no la sensatesa i la justícia, sí el sentit de la política, perquè és la política la que resoldrà el conflicte, no l'odi; el diàleg, no les porres; les urnes, no les imposicions”, va afirmar.

Des de Cs, Albert Rivera lamentava que ell no pot celebrar la Diada –Cs sí que celebra el 2 de maig a Madrid– i exigia a Sánchez que envii el requeriment a Quim Torra per aplicar l'article 155 per l'avis de no acatar una condemna del Suprem. “Si li traïem Venècia, ETA i el 155, alliberal espanyol no li queda res. És un hipòcrita”, va dedicar Sánchez a Rivera. ■

finques
Pous

tenim el llogater ideal per al teu immoble.

Si vols llogar el teu immoble
en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Disposem d'una àmplia cartera de clients interessats en llogar a Mataró

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat · tel. 93 790 39 45

Ei propietari!

No perdis el temps,

Valoració
GRATUÏTA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Diada de la punxada

“DESINFLATS” • La davallada de manifestants dona ales als mitjans espanyols per veure l’inici d’un període de transició que “normalitzi” la situació **ANÈCDOTA** • Destaquen la irrupció a tot drap de l’himne espanyol en l’ofrena floral de Torra al matí

Xavi Aguilar
BARCELONA

L'any passat, TVE va transmetre per primer cop la manifestació de la Diada. Ho va fer pel canal 24 h, però tot i això li van ploure les crítiques per haver donat veu a l'independentisme. Ahir, amb una mica de trampa, ho va tornar a fer i va doblar l'aposta: a més del canal de notícies, també va dedicar-hi un programa especial al circuit català de La 2. La transmissió en català, però, només es va poder seguir per la TDT, ja que operadors com Movistar oferien el senyal estatal de La 2. En qualsevol cas, les dues emissions de TVE van modificar el format respecte al de l'any anterior: ahir la manifestació de la Diada es va poder veure, però amb prou feines es va sentir. La rea-

lització del programa combinava, en dos requadres diferents, l'acció al carrer amb el que passava al plató, on sengles tertúlies d'opïnadors aportaven també el contingut sonor. Així doncs, la gran majoria de discursos van passar inadvertits per als espectadors. Els de La 2 van sentir un debat sense representació de l'independentisme, però amb la presència de Joan López Alegre, que tot i anar de número 2 del PP no va obtenir el suport de l'electorat català. Al canal 24 h, tampoc no hi va haver temps per al discurs sobiranista i es parlava d'una "Diada de transició" cap a un retorn a la normalitat. De tantes estelades com es van veure, però, la presentadora va patir un lapsus en fer un canvi de tema cap a les negociacions per investir Pedro Sánchez: "Totes les mirades són a Catalunya, però també al que

passa aquí, a Espanya", va dir. Als mitjans públics catalans (TV3, 3/24 i BTv), en canvi, els periodistes eren a peu de carrer i es va seguir i escoltar tot el que succeïa a l'escenari. I, al País Basc, què hi deien? El programa de tarda d'ETB, *¿Qué me estás*

contando? va tenir uns instants una petita pantalla amb imatges de la manifestació, però el contingut principal eren xafardeïries diverses i comparatives de la qualitat dels *tuppers*. Les televisions privades hi van parar menys atenció: no

més La Sexta s'hi va fixar un cop van acabar els actes, mentre que a Intereconomía apareixia un presentador de somriure sorneguer que celebrava la davallada de manifestants i l'aparició de l'himne espanyol en l'ofrena floral del president de la Generalitat al monument a Rafael Casanova. "És, sense dubte, la imatge del dia", deia.

Els diaris editats a Madrid també hi sucaven pa en les seves edicions digitals: "La participació més baixa dels últims anys en plena pugna de l'independentisme", deia *El País*. *El Mundo* també destacava que la d'ahir va ser "la participació més baixa des que va començar el procés", un aspecte en el qual també coincidia *La Razón*. L'ABC remarcava que la Diada "es desinfla" un 40%, traient valor a una protesta de més de mig milió de persones. ■

El Port de Tarragona aposta per la tecnologia híbrida d'última generació en la seva flota de vehicles

La flota de vehicles del Port de Tarragona continua ampliant-se i renovant-se amb les tecnologies més avançades i sostenibles del mercat. Actualment disposa ja de 12 vehicles elèctrics i/o híbrids (motor elèctric + gasolina) i la darrera incorporació s'ha fet efectiva aquesta mateixa setmana.

Es tracta del nou Toyota Corolla Hybrid, que s'afegeix a les 6 unitats de la marca japonesa

que el Port ja tenia en circulació. En aquest cas, l'híbrid adquirit mitjançant licitació pública és un vehicle que combina dos motors: un de combustió de baixes emissions -que ofereix la potència i la independència necessària per a tota mena de trajectes- i un d'elèctric que permet circular -fins al 70% de les distàncies recorregudes en ciutat-, completament en mode elèctric.

Els híbrids no endollables s'han posicionat al mercat com una alternativa destacable davant dels vehicles amb motors convencionals. Són més sostenibles i eficients, perquè la combinació gasolina-elèctric representa un estalvi important pel que fa al consum de combustibles fòssils i de manteniment i, a més, responen a les necessitats de mobilitat actuals i que els vehicles 100% elèctrics encara no poden cobrir.

De la mateixa manera, la tecnologia híbrida de la marca nipona presenta una diferència important respecte als elèctrics i la resta d'híbrids endollables. I és que el seu motor elèctric és autorecarregable. És a dir, utilitza l'energia generada durant la conducció per recarregar les seves bateries. Són vehicles que no tenen ni necessiten endolls i, per tant, no requereixen la instal·lació de cap estació de recàrrega i s'evita així aquesta inversió econòmica a les empreses i particulars. Tampoc exigeix al conductor la cerca d'una estació elèctrica durant la circulació. Les bateries sempre estan preparades i aptes per entrar en funcionament.

Aquesta incorporació a la flota del Port de Tarragona és un nou pas que reforça la seva aposta cap a un model més respectuós amb el medi ambient i eficient, no només com a operador logístic, sinó en tots i cadascun dels processos en què es poden implantar millores que afavoreixin el rendiment, la productivitat i, sobretot, la sostenibilitat.

Com el Port de Tarragona, moltes empreses estan reconduint la seva flota de vehicles per fer-les més eficients i ecològiques; abaratir costos de manteniment i estalviar en combustible. És el motiu pel qual l'híbrid és, actualment, una de les opcions més interessants.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La flama que s'apaga

ATENCIÓ • Els mitjans internacionals perden l'interès en la Diada i remarquen que la divisió de l'independentisme ha afectat la resposta de la població **PRESENTS** • Tot i això, les atractives imatges de la multitud es colen en els informatius de televisió

Xavi Aguilar
BARCELONA

La manifestació independentista d'ahir va perdre ressò internacional, possiblement, i com si d'una estranya correlació de forces es tractés, en la mateixa mesura en què ha perdut independentistes implicats en la causa. Si durant l'1-O les càrregues policials van fer la volta al món en qüestió de segons i els moviments populars posteriors també van rebre espais destacats, dos anys després l'interès ha minvat clarament.

En l'edició digital de mitjans de referència mundial com *The New York Times*, no hi va haver ni rastre de la causa catalana, mentre que a *The Washington Post* sí que es parlava d'una "manifestació massiva per la independència de Catalunya", per bé que en un article que ni tan sols es va destacar bé en la secció d'internacional. Una conseqüència de la distància, podran dir alguns. Pot ser, però el cas és que a Europa tampoc hi va haver la repercussió d'altres cops. *Le Monde*, per buscar un mitjà referencial molt més proper, tampoc en va fer cap esment. El seu competidor a França, *Libération*, titulava que l'independentisme celebrava "la festa nacional dividit", mentre que *Le Figaro* destacava, també en titulars, "el desencís i l'amargor" dels independentistes, que es van tornar a reunir després del fracàs de la declaració d'independència.

El britànic *The Guardian* incidia en la davallada del nombre de manifestants: "La manifestació independentista catalana menys multitudinària en set anys", titulava el rotatiu en la seva edició digital, en què

afegia que, "malgrat la carregada atmosfèrica política", hi va haver una reducció "dramàtica" del nombre d'assistents. El periodista emmarcava aquesta davallada en un context "d'esclatxos creixents, d'agitació i incertesa dins del moviment secessionista". Tot i això, també constata que la multitud va renovar les crides a la independència "mentre s'espera el veredicte del judici als dotze líders de l'intent separatista fallit de fa dos anys".

Els diaris alemanys tampoc van parar gaire atenció a la Diada. Tant el *Frankfurter Allgemeine* com *Die Welt* van ignorar la mobilització popular i no van posar el focus en la

causa catalana més enllà del lliurament, un dia abans, de la medalla del Parlament a la capitana del *Sea Watch*, Carola Rackete, amb un vídeo del *laudatio* de Pep Guardiola en alemany. Des d'Itàlia, el titular de *La Repubblica* era una mica més benèvol amb la causa catalana: "Els independentistes catalans tornen al carrer: en són més de 600.000, menys que el 2018."

El que sí que va fer un seguiment important de la Diada va ser el diari *The National*, ferm defensor de la independència escocesa. La seva edició en paper, de fet, obria ahir amb una imatge de Quim Torra i una crida a un article en exclusiva

Repercussió arreu del món
Tot i que en menys grau que en el punt més calent del procés, les protestes independentistes d'ahir també van fer la volta al món. Mitjans asiàtics com el *Channel News Asia* i el *Times of India* se'n van fer ressò, si bé amb una mirada menys profunda.

escrit pel mateix president de la Generalitat en què explicava com viu la Diada amb presos i exiliats i confiava que la jornada fos un punt d'inflexió per assolir la independència.

Paral·lelament, el president d'ERC, Oriol Junqueras, va concedir una entrevista a l'agència Reuters, en què va alertar que l'Estat vol decapitar un moviment pacífic des dels jutjats. Més enllà dels mitjans escrits, les imatges aèries de la manifestació sí que van ser presents en alguns dels canals d'informació o informatius de cadenes generalistes, però amb menys temps i rellevància que en el passat. Sembla que la flama s'apaga. ■

La Laura ha perdut el seu cotxe...

Si el trobes, **ILERNA Online**
te'n regala un d'igual.

Segueix el repte: elcochedelaura.com

